

**EF-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne
behandles i EØS-komiteen 6. juli 2007**

-ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK	
LOVGIVNING.....	8
Vedlegg VI Trygd.....	8
32006 D 0351 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 205 av 17. oktober 2005 om begrepet ”delvis arbeidsledig” i forbindelse med grensearbeidere (vedlegg VI AID)	8
32006 D 0352 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 206 av 15. desember 2005 om arbeidsmåten for og sammensetningen av Revisjonsutvalget under Den administrative kommisjon (vedlegg VI AID).....	8
32006 D 0613 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 204 av 6. oktober 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E200-serien) (vedlegg VI AID)	9
EØS-komitebeslutning om endring av vedlegg nr. 2, 3, 4, 5 og 10 i rådsforordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføringen av forordning nr. 1408/71 (vedlegg VI AID)	9
-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET.....	11
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER	
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET.....	11
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	11
Kapittel XI Tekstiler.....	11
32007 L 0003 Kommisjonsdirektiv 2007/3/EF av 2. februar 2007 om endring av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF om tekstilnavn, med sikte på tilpasning til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD)	11
32007 L 0004 Kommisjonsdirektiv 2007/4/EF av 2. februar 2007 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger, med sikte på tilpasning til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD).....	11
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK	
LOVGIVNING.....	12
Vedlegg XX Miljø.....	12
Kapittel I Allment	12
32006 D 0402 Kommisjonsvedtak 2006/402/EF av 9. februar 2006 om fastsettelse av arbeidsplan for fellesskapsmiljømerket (vedlegg XX kap I BLD)	12
-FINANSDEPARTEMENTET.....	14
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT	
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å	
GRIBE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg IX Finansielle tjenester	14
Kapittel II Banker og andre kredittinstitusjoner	14

32006 R 1781 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om informasjon som skal vedlegges betalingstransaksjoner (vedlegg IX kap II FIN)	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK	
LOVGIVNING	15
Vedlegg XXI Statistikk.....	15
32007 R 0158 Kommisjonsforordning (EF) nr. 158/2007 av 16. februar 2007 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1358/2003 når det gjelder listen over Fellesskapets flyplasser (vedlegg XXI FIN).....	15
32007 R 0224 Kommisjonsforordning (EF) nr. 224/2007 av 1. mars 2007 om endring av forordning (EF) nr. 1216/2003 om arbeidskraftskostnadsindeksen (vedlegg XXI FIN).....	16
32007 R 0294 Kommisjonsforordning (EF) nr. 294/2007 av 20. februar 2007 om fastsettelse av Prodcom-listen 2006 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 (vedlegg XXI FIN).....	16
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	17
Kapittel XIII Legemidler	17
32006 L 0017 Kommisjonsdirektiv 2006/17/EF av 8. februar 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF hva angår visse tekniske krav ved donasjon, uttak og testing av humane celler og vev (vedlegg II kap XII HOD).....	17
32006 L 0086 Kommisjonsdirektiv 2006/86/EF av 24. oktober 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF hva angår krav til sporing, melding om alvorlige uønskede hendelser og bivirkninger og visse tekniske krav til koding, prosessering, konservering, oppbevaring og distribusjon av humane celler og vev (vedlegg II kap XII HOD)	17
32006 R 1729 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1729/2006 av 23. november 2006 som endrer vedlegg I og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for firocoxib og triclabendazol (vedlegg II kap XII HOD)..	18
32006 R 1805 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1805/2006 av 7. desember 2006 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for tiamfenikol, fenvalerate og meloxica (vedlegg II kap XII HOD)	19
32006 R 1831 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1831/2006 av 13. desember 2006 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for doramektin (vedlegg II kap XII HOD).....	20
-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET	21
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	
	21

Vedlegg XXII Selskapsrett.....	21
32006 L 0068 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/68/EF av 6. september 2006 om endring av rådsdirektiv 77/91/EØF med hensyn til stiftelse av allmennaksjeselskaper og sikring og endring av deres kapital (vedlegg XXII JD). 21	
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	23
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	23
Kapittel X Elektrisk utstyr.....	23
32006 L 0095 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/95/EF av 12. desember 2006 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser som kodifiserer og samtidig opphever rådsdirektiv 73/23/EØF (vedlegg II kap X JD)	23
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	25
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET.....	25
Vedlegg I Veterinære og plantesantitære forhold.....	25
Kapittel I Veterinære forhold.....	25
32006 D 0416 Kommisjonsvedtak 2006/416/EF av 14. juni 2006 om visse overgangstiltak i forbindelse med høypatogen aviær influensa hos fjørfe eller andre fugler holdt i fangenskap i Fellesskapet (vedlegg I kap I LMD)	25
32006 D 0572 Kommisjonsvedtak 2006/572/EF av 18. august om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue i Spania og Portugal (vedlegg I kap I LMD)	26
32006 D 0591 Kommisjonsvedtak 2006/591/EF av 1. september 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)	26
32006 D 0633 Kommisjonsvedtak 2006/633/EF av 15. september 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i tilknytning til bluetongue (vedlegg I kap I LMD)	27
32006 D 0650 Kommisjonsvedtak 2006/650/EF av 25. september om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)	28
32006 D 0693 Kommisjonsvedtak 2006/693/EF av 13. oktober 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende vilkår for forflytninger fra eller gjennom restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)	28
32006 D 0761 Kommisjonsvedtak 2006/761/EF av 9. november 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF om sperresoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD).....	29
32006 R 1168 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1168/2006 av 31. juli 2006 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2160/2003 når det gjelder Fellesskapets mål for reduksjon av forekomsten av visse salmonella-serotyper hos verpehøns av Gallus gallus og endring av forordning (EF) nr. 1003/2005 (vedlegg I kap I LMD)	29
32006 R 1177 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1177/2006 av 1. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 når det gjelder kravene til bruk av spesifikke kontrollmetoder innenfor rammen av nasjonale kontrollprogrammer for salmonella hos fjørfe (vedlegg I kap I LMD) ..	30

Kapittel II Fôrvarer	31
32006 R 2028 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2028/2006 av 18. desember 2006 om endring av forordning (EF) nr. 600/2005 for så vidt gjelder godkjenningen av preparatet av <i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 og <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750, som tilhører gruppen mikroorganismer, som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD)	31
32007 R 0108 Kommisjonsforordning (EF) nr. 108/2007 av 5. februar 2007 om endring av forordning (EF) nr. 1356/2004 for så vidt gjelder godkjenningsbetingelsene for fôrtilsetningsstoffet Elancoban, som tilhører gruppen koksidiostatika og andre legemidler (vedlegg I kap II LMD).....	32
32007 R 0109 Kommisjonsforordning (EF) nr. 109/2007 av 5. februar 2007 om godkjenning av monensinnatrium (Coxidin) som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD).....	32
32007 R 0141 Kommisjonsforordning (EF) nr. 141/2007 av 14. februar 2007 om krav om godkjenning i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 om fôrvarevirksomheter som produserer eller omsetter tilsetningsstoff til fôr i kategorien koksidiostatika og histomonostatika (vedlegg I kap II LMD).....	33
32007 R 0188 Kommisjonsforordning (EF) nr. 188/2007 av 23. februar 2007 om godkjenning av en ny anvendelse av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (Biosaf SC 47) som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD).....	34
Kapittel III Plantesanitære forhold	34
32006 L 0124 Kommisjonsdirektiv 2006/124/EF av 5. desember 2006 om endring av rådsdirektiv 92/33/EØF vedrørende omsetning av plante- og formeringsmateriale av grønnsaksplanter unntatt frø og rådsdirektiv 2002/55/EF om omsetning av grønnsaksfrø (vedlegg I kap III LMD)	34
32006 L 0127 Kommisjonsdirektiv 2006/127/EF av 7. desember 2006 om endring av direktiv 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i rådsdirektiv 2002/55/EF med hensyn til kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekravene til prøving av sorter av arter av grønnsaker (vedlegg I kap III LMD)	35
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	36
Kapittel XII Næringsmidler	36
32006 R 1851 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1851/2006 av 14. desember 2006 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD).....	36
32006 R 1991 Rådsforordning (EF) nr. 1991/2006 av 21. desember 2006 om endring av forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og om slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD).....	36
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	38
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	38
Kapittel I Veterinære forhold	38

32006 D 0393 Kommisjonsvedtak 2006/393/EF av 31. mai 2006 om utvelgelse av Fellesskapets referanselaboratorium for munn- og klauvsjuka (vedlegg I kap I LMD).....	38
32006 D 0427 Kommisjonsvedtak 2006/427/EF av 20. juni 2006 om fastsettelse av metoder for individprøving og avlsvurdering av godkjente avlsdyr av storfe (vedlegg I kap I LMD)	38
32006 D 0437 Kommisjonsvedtak 2006/437/EF av 4. august 2006 om godkjenning av en diagnosehåndbok for aviær influensa i henhold til krav i rådsdirektiv 2005/94/EF (vedlegg I kap I LMD).....	39
32006 D 0552 Kommisjonsvedtak 2006/552/EF av 3. august 2006 om endring av vedlegg XI i direktiv 2003/85/EF angående liste over laboratorier som er godkjent for å håndtere levende munn- og klauvsjuka virus til vaksineproduksjon (vedlegg I kap I LMD).....	39
32006 D 0615 Kommisjonsvedtak 2006/615/EF av 13. september 2006 om midlertidig godkjenning av systemene for identifisering av og registrering av småfe i Det forente kongeriket i overensstemmelse med rådsforordning (EF) nr. 21/2004 (vedlegg I kap I LMD)	40
32006 D 0705 Kommisjonsvedtak 2006/705/EF av 20. oktober 2006 om godkjenning av plan for forebyggende vaksiner mot aviær influensa av subtype H5 i utvalgte besetninger i Nordrhein- Westfalen i Tyskland etter direktiv 2005/94/EF (vedlegg I kap I LMD).....	40
32006 D 0759 Kommisjonsvedtak 2006/759/EF av 8. november 2006 om godkjennelse av visse nasjonale programmer for bekjempelse av salmonella hos avlsflokker av tamhøns (Gallus gallus) (vedlegg I kap I LMD).....	41
32006 D 0778 Kommisjonsvedtak 2006/778/EF av 14. november 2006 vedrørende minimumskrav for opplysninger som skal framkomme ved inspeksjon av dyrebesetninger (vedlegg I kap I LMD).....	42
32006 R 1505 Kommisjonsforordning EF nr. 1505/2006 av 11. oktober 2006 om implementering av rådsforordning (EF) nr. 21/2004 vedrørende minimum antall kontroller som skal gjennomføres i relasjon til identifikasjon og registrering av småfe (vedlegg I kap I LMD)	43
Kapittel III Plantesantitære forhold.....	44
32006 D 0335 Kommisjonsvedtak 2006/335/EF av 8. mai 2006 om å tillate Polen å forby bruk, i hele landet, av 16 genetisk modifiserte maissorter med den genetiske modifikasjon MON 810, som er oppført i den felles sortliste for plantearter til jordbruksformål, i henhold til rådsdirektiv 2002/53/EF (vedlegg I kap III LMD) .	44
32006 D 0338 Kommisjonsvedtak 2006/338/EF av 8. mai 2006 om å tillate Polen, på landets område, å forby bruk av visse maissorter som er oppført i den felles sortliste over plantearter til jordbruksformål, i henhold til rådsdirektiv 2002/53/EF (vedlegg I kap III LMD)	45
32006 D 0934 Kommisjonsvedtak 2006/934/EF av 14. desember 2006 om fortsettelsen i 2007 med de sammenlignende EU-prøver og -analyser av frø og formeringsmateriale av <i>Asparagus officinalis</i> L. i henhold til rådsdirektiv 2002/55/EF som ble påbegynt i 2005 (vedlegg I kap III LMD).....	45
32007 D 0066 Kommisjonsvedtak 2007/66/EF av 18. desember 2006 om et tidsbegrenset forsøk vedrørende økning av maksimumsvekten for et parti såvare av	

visse jordbruksvekster i henhold til rådsdirektiv 66/401/EØF (vedlegg I kap III LMD).....	46
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	46
Kapittel XV Farlige stoffer	46
32006 L 0010 Kommisjonsdirektiv 2006/10/EF av 27. januar 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere forklorfenuron og indoksakarb som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV LMD)	46
32006 L 0016 Kommisjonsdirektiv 2006/16/EF av 7. februar 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkluderer oksamyl som virksomt stoff (vedlegg II kap XV LMD).....	47
32006 L 0019 Kommisjonsdirektiv 2006/19/EF av 14. februar 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere 1-metylsyklopropan som virksomt stoff (vedlegg II kap XV LMD)	48
32006 L 0039 Kommisjonsdirektiv 2006/39/EF av 12 april 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere klodinafop, pirimikarb, rimsulfuron, tolklofos-metyl og triticonazol som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV LMD) .	48
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	50
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	50
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	50
Kapittel XV Farlige stoffer	50
32006 D 0310 Kommisjonsvedtak 2006/310/EF av 21. april 2006 om om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF om unntak for bruk av bly for å tilpasse vedlegget til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XV MD)	50
32005 L 0090 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/90/EF av 18. januar 2006 om 29. endring av direktiv 76/769/EØF om begrensninger i omsetning og bruk av enkelte farlige stoffer og produkter – CMR (vedlegg II kap XV MD)	51
32006 L 0140 Kommisjonsdirektiv 2006/140/EF av 20. desember 2006 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av sulfurylfluorid som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD).....	52
Vedlegg XX Miljø.....	53
Kapittel V Avfall	53
32006 L 0021 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/21/EF av 15. mars 2006 om håndtering av avfall fra utvinningsindustrien og om endring av direktiv 2004/35/EF (vedlegg XX kap V MD)	53
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	57
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET.....	57
Vedlegg XIII Transport.....	57
Kapittel II Veitransport	57
32006 L 0094 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/94/EF av 12. desember 2006 om felles regler for visse former for godstransport på veg (vedlegg XIII kap II SD)	57
Kapittel VI Sivil luftfart	57

32006 R 1794 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1794/2006 av 6. desember 2006 om etablering av eit felles system for avgifter på flysikringstenester (vedlegg XIII kap VI SD).....	58
32007 R 0334 og 32007 R 0335 Kommisjonsforordning (EF) nr. 334/2007 av 28. mars 2007 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet; og kommisjonsforordning (EF) nr. 335 av 28. mars 2007 om endring av forordning (EF) nr. 1702/2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (vedlegg XIII kap VI SD).....	59
32007 R 0375 og 32007 R 0376 Kommisjonsforordning (EF) nr. 375/2007 30. mars 2007 om endring i forordning (EF) nr. 1702/2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner; og kommisjonsforordning (EF) nr. 376/2007 om endring i forordning (EF) nr. 2042/2003) av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlegg XIII kap VI SD)	59
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK	
LOVGIVNING	61
Vedlegg XIII Transport.....	61
Kapittel IV Transport på innlands vannvei	61
32006 L 0087 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier og om opphevelse av rådsdirektiv 82/714/EØF (vedlegg XIII kap IV SD)	61
32006 L 0137 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/137/EF av 18. desember 2006 om endring av direktiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV SD)	62

-ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VI Trygd

32006 D 0351 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 205 av 17. oktober 2005 om begrepet "delvis arbeidsledig" i forbindelse med grensearbeidere (vedlegg VI AID)

Sammendrag av innhold

Beslutningen gjelder klargjøring av begrepsinnholdet i "helt" henholdsvis "delvis" arbeidsledig ved anvendelsen av artikkel 71 i forordning 1408/71 på grensearbeidere (artikkel 71 nr.1 bokstav a). Dette er avgjørende for å fastlegge om det er bostedslandet eller arbeidslandet som skal utbetale ytelser ved arbeidsløshet. Mens helt arbeidsledige grensearbeidere skal ha ytelsene fra bostedslandet, oppbærer delvis arbeidsledige retten til ytelser fra den kompetente stat (hvilket som hovedregel vil si arbeidslandet).

Beslutningen presiserer at personer er å anse som delvis arbeidsledige i forhold til artikkel 71 bokstav a i) så lenge arbeidsforholdet består, selv om arbeidet midlertidig er suspendert, slik at vedkommende da skal ha ytelser fra den kompetente stat. Det avgjørende er om det foreligger et kontraktsmessig forhold eller forbindelse mellom partene, ikke arbeidsopphørets varighet. Dersom det ikke lenger foreligger noe arbeidskontraktsforhold ("kontraktsmessig bånd") mellom partene, skal vedkommende anses som helt ledig og ha ytelser fra bostedslandet i samsvar med artikkel 71 bokstav a ii).

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a). Rådsforordning nr. 1408/71 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 30. juni 2006 nr. 731 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

32006 D 0352 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 206 av 15. desember 2005 om arbeidsmåten for og sammensetningen av Revisjonsutvalget under Den administrative kommisjon (vedlegg VI AID)

Sammendrag av innhold

Beslutningen gjelder endringer og oppdatering av reglene for sammensetningen og arbeidsmåten for revisjonsutvalget, vesentlig på bakgrunn av utvidelsen med 10 nye medlemsstater. For øvrig dreier det seg i hovedsak om endringer av formell art og konsolidering av bestemmelsene gitt i tidligere beslutninger, nærmere bestemt beslutning nr. 86 av 24. september 1973 og 159 av 3. oktober 1995. Det alt vesentlige av reglene for utvalget var fastlagt i beslutning nr. 86 fra 1973, mens beslutning nr. 159 fra 1995 kun fastla at formannskapet skulle følge vanlig turnus. Disse oppheves begge og blir erstattet av beslutning nr. 206.

Den tidligere bestemmelse i beslutning nr. 86 om ILO-representanters adgang til å delta i utvalgets møter er fjernet. Det er dessuten tatt inn et nytt ledd i punkt 2 i vedlegget til

beslutningen om at utvalget skal bistås av en uavhengig ekspert for å beregne de gjennomsnittlige utgifter til behandling m.v. og vurdere refusjonskrav fra medlemsstatene iht rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artiklene 94, 95 og 101.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 101 nr. 3. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 30. juni 2006 nr. 731 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk.

32006 D 0613 Den administrative kommisjon for trygd for vandrearbeideres beslutning nr. 204 av 6. oktober 2005 om blanketter som er nødvendige for gjennomføringen av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og 574/72 (E200-serien) (vedlegg VI AID)

Sammendrag av innhold

Beslutningen gjelder endring av de blanketter som skal benyttes i forbindelse med pensjonsytelser etter forordningens avdeling III, kapittel 2 og 3. Den administrative kommisjon skal i henhold til sitt mandat, jf forordning nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a), behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med denne forordning. Dette omfatter i henhold til gjennomføringsforordningen nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1 å utarbeide de blanketter som er nødvendige for anvendelsen av forordningen.

Merknader

Beslutningen er vedtatt i medhold av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 artikkel 81 bokstav a) og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 artikkel 2 nr. 1. Rådsforordning nr. 1408/71 og rådsforordning nr. 574/72 er inkorporert i norsk rett ved forskrift av 30. juni 2006 nr. 731 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15. De aktuelle tilpasninger for EØS-land er allerede innarbeidet i de felles blanketter. Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Den er uproblematisk. Gode, klare og greie blanketter er nødvendige for å sikre at den enkelte mottar rett ytelse til rett tid.

EØS-komitébeslutning om endring av vedlegg nr. 2, 3, 4, 5 og 10 i rådsforordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføringen av forordning nr. 1408/71 (vedlegg VI AID)

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EØF) nr. 574/72 gjelder bestemmelser om gjennomføring av rådsforordning

(EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet. Forordningene er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 30. juni 2006 nr. 731 med hjemmel i en rekke lover, herunder lov om folketrygd §§ 1-3 og 25-15.

Rådsforordning (EØF) nr. 574/72 er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd) nr. 2 med tilhørende tilpasninger for så vidt angår EØS/EFTA-landene.

Beslutningen gjelder endringer i vedlegg 2 til 5 og 10 til rådsforordning (EØF) nr. 574/72. Vedleggene gjelder i hovedsak navn på utpekte nasjonale institusjoner, forbindelsesorganer m.v.

Endringene i vedlegg 2 til 4 og 10 gjelder navn og betegnelser på islandske og liechtensteinske institusjoner hhv på tysk og engelsk.

Vedlegg 5 gjelder gjensidige (bi- og multilaterale) oppgjørsavtaler for utgifter til helsetjenester mv.

Endringene gjelder her henvisninger i tilpasning (g) til hhv den nye oppgjørsavtalen for utgifter til helsetjenester mellom Norge og Nederland av 23. januar 2007 (erstatte tidligere avtale av 10. juni 1994) og videre ikke-refusjonsavtalen mellom Norge og Portugal som trådte i kraft 1. juni 2006.

Merknader

Beslutningen krever ikke endringer i forhold til norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader.

-BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XI Tekstiler

32007 L 0003 Kommisjonsdirektiv 2007/3/EF av 2. februar 2007 om endring av vedlegg I og II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/74/EF om tekstilnavn, med sikte på tilpasning til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD)

Sammendrag av innhold

Det er foretatt endringer i direktiv 96/74/EF ved å tilføye fiberen "elastolefin" til listen over fibre i vedlegg I og II til direktivet. Endringen gjøres i direktiv 2007/3/EF i vedlegg I med tilføyelse i rekke 46 "elastolefin" samt en definisjon av denne fibertypen. I vedlegg II er "46 Elastolefin 1,50" føyd til.

"Elastolefin" er den engelske betegnelsen på fiberen.

Norge har ikke deltatt i den tekniske arbeidsgruppen relatert til direktivet.

Merknader

Rådsdirektiv 96/74/EF er implementert i norsk rett gjennom forskrift 3. desember 1998 om fibermerking av tekstilprodukter fastsatt med hjemmel i lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3 og § 3a. Jf. kgl. res. 22 desember 1995. Jf. EØS-avtalen vedlegg II ka. A XI (Rdir. 96/74/EF, Komdir. 97/37/EF og Komdir. 2006/3/EF). Forskriften ble endret 20. desember 2006. Forskriften er fastsatt av Barne- og familiedepartementet (nå Barne- og likestillingsdepartementet). Vedleggene til forskriften må oppdateres tilsvarende endringene som er vedtatt i direktiv 96/74/EF. Vedlegg A som omfatter klassefisering av fibre og vedlegg D "Fuktighetsfaktorer til bruk ved beregning av fibervekten i et tekstilprodukt" i forskriften må oppdateres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32007 L 0004 Kommisjonsdirektiv 2007/4/EF av 2. februar 2007 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/73/EF om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger, med sikte på tilpasning til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD)

Sammendrag av innhold

Det er foretatt endringer i direktiv 96/74/EF ved å føye til fiberen "elastolefin" til listen over fibre i vedlegg I og II til det direktivet. En ensartet definisjon av testmetoden for "elastolefin" er innarbeidet i direktiv 2007/4/EF.

"Elastolefin" er den engelske betegnelsen på fiberen.
Norge har ikke deltatt i den tekniske arbeidsgruppen relatert til direktivet.

Merknader

Rådsdirektiv 96/73/EF er implementert i norsk rett gjennom forskrift 23. september 1996 om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger gitt i medhold av lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 5, jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. A XI (Rdir. 96/73/EF). Forskriften er endret 21. januar 1999 og 20. desember 2006. Forskriften er fastsatt av Barne- og familiedepartementet (nå Barne- og likestillingsdepartementet). I henhold til § 4 i forskriften skal det ved kontroll av sammensetningen av tekstilprodukter som bringes på markedet benyttes de metoder for kvantitative analyser av tekstilfiberblandinger, herunder forberedelse av prøvemateriale og analysemetoder, som vedlegg I og vedlegg II i forskriften anviser. Endring i vedlegg II til direktivet medfører endring i vedlegg II i forskriften om metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger. "Elastolefin" føyes til ulike analysemetoder.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32006 D 0402 Kommisjonsvedtak 2006/402/EF av 9. februar 2006 om fastsettelse av arbeidsplan for fellesskapsmiljømerket (vedlegg XX kap I BLD)

Sammendrag av innhold

I EUs forordning for fellesskapsmiljømerke (EF) nr. 1980/2000 (EMAS-forordningen) er det fastsatt at det skal utarbeides en rullerende arbeidsplan. Kommisjonsvedtaket er en oppdatering/revisjon av forrige arbeidsplan vedtatt i 2001.

Merknader

Arbeidsplanen omhandler EUEB - European Union Eco-label Board - og gir retningslinjer for arbeidet her i perioden 1. januar 2005 – 31. desember 2007. Arbeidsplanen angir mål for miljøforbedringer og markedsføring, herunder utvikling av kriterier for nye produktgrupper, bruk av miljømerket i offentlige innkjøp, synergier mellom fellesskapsmiljømerket og EMAS-forordningen og samarbeid og koordinering mellom fellesskapsmiljømerket og nasjonale/regionale miljømerker.

Arbeidsplanen inneholder også et avsnitt om policy og strategi med hensyn til revisjon av forordningen for miljømerket.

Sakkyndige instansers merknader

Barne- og likestillingsdepartementet har, i samråd med Stiftelsen Miljømerking, vurdert rettsaken som relevant og akseptabel for innlemmelse i EØS-avtalen.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapittel II Banker og andre kredittinstitusjoner

**32006 R 1781 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15.
november 2006 om informasjon som skal vedlegges betalingstransaksjoner**
(vedlegg IX kap II FIN)

Sammendrag av innhold

Som en del av de siste årenes kamp mot terrorisme har EU vedtatt en rekke regler for å hindre hvitvasking og terrorfinansiering. Mange av reglene er gjennomføring av anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), som er en internasjonal organisasjon opprettet av G-7 landene i 1989

Kommisjonen la 26. juli 2005 frem forslag til en forordning som krever at visse typer informasjon skal vedlegges betalingstransaksjoner (KOM(2005) 343 endelig). Forslaget til forordning bygger på FATFs spesialanbefaling VII om tiltak mot terrorfinansiering.

Generelt

Formålet med forordningen er å gjøre det vanskeligere å hvitvaske penger og finansiere terrorvirksomhet gjennom å sikre sporbarheten til betalingstransaksjoner. Etter forordningen kreves at informasjon om betaler (avsender) skal følge betalingstransaksjoner formidlet av betalingsformidlere etablert i EØS-området. Normalt skjer betalingsformidling gjennom minst to separate formidlere – en som representerer betaleren og en som representerer mottakeren. Kravene til informasjonens innhold beror på om en av eller begge disse holder til i EØS-området.

Informasjonsplikten til betalerens formidler

Dersom bare en av betalingsformidlerne er etablert i EØS-området, skal transaksjonen vedlegges "fullstendig informasjon" om betaleren. Med slik informasjon menes opplysninger om betalerens navn, adresse og kontonummer. Adressen kan erstattes med fødselsdag- og sted, personnummer eller kundeidentifikasjonsnummer. Før transaksjonen gjennomføres skal formidleren kontrollere at opplysningene stemmer på bakgrunn av informasjon hentet til veie fra en troverdig og uavhengig kilde. Når det gjelder transaksjoner til mottakere utenfor EØS-området som ikke er på mer enn 1000 euro, kan imidlertid formidleren selv bestemme om og i hvilken grad en slik kontroll skal gjennomføres ut fra en vurdering av om transaksjonen innebærer noen reell fare for hvitvasking eller terrorfinansiering.

Hvis begge betalingsformidlerne holder til i EØS-området, er det tilstrekkelig å vedlegge betalerens kontonummer eller annen unik identifikasjon som gjør det mulig å spore transaksjonen tilbake til betaleren. Imidlertid kan mottakerens betalingsformidler kreve at det gis fullstendig informasjon også i disse tilfellene. Slik informasjon skal i så fall gis innen tre arbeidsdager etter at forespørselen ble mottatt.

Betalerens formidler plikter å oppbevare informasjon som nevnt i minst fem år etter at transaksjonen er gjennomført.

Kontrollplikten til mottakerens formidler

Mottakerens betalingsformidler er pålagt å ha effektive prosedyrer for å kunne kontrollere om det foreligger tilstrekkelig informasjon om betaler, jf. ovenfor. Dersom informasjonen mangler eller er ufullstendig, kan formidleren enten avvise transaksjonen eller be om fullstendig informasjon. I de sistnevnte tilfellene kan han velge om pengene skal utbetales umiddelbart eller om de skal holdes tilbake til informasjonen er mottatt. Dersom det gjentatte ganger ikke gis tilfredsstillende informasjon, skal formidleren enten avvise transaksjonen eller avbryte samarbeidsforholdet med formidlingsmotparten, samt melde fra om situasjonen til de relevante tilsynsmyndighetene.

Formidleren plikter å bevare opplysningene han har mottatt om betaleren i minst fem år.

Plikten andre formidlere har til å videreføre informasjon

I enkelte tilfeller står det en eller flere betalingsformidlere mellom betalerens og mottakerens formidlere. Disse plikter å videreføre informasjonen de mottar til den neste formidleren i betalingskjeden.

Merknader

Gjennomføring av FATFs spesialanbefaling nr. VII om tiltak mot terrorfinansiering og EØS-regler som svarer til forordningen vil bli foretatt ved forskriftsendring. Dette forutsetter at forskriftshjemmelen i hvitvaskingsloven § 18 nr. 3 utvides. Beslutningen i EØS-komiteen vil derfor bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Norge deltar i det internasjonale arbeidet for å motarbeide hvitvasking og terrorfinansiering bl.a. gjennom medlemskap i Financial Action Task Force (FATF) og som observatør i EU-kommisjonens hvitvaskingskomité. Aktuelle instanser involvert er Finansdepartementet, Justisdepartementet og Kredittilsynet. Norge har i FATF sluttet seg til spesialanbefaling nr. VII om tiltak mot terrorfinansiering, som ligger til grunn for EUs forordning.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXI Statistikk

32007 R 0158 Kommisjonsforordning (EF) nr. 158/2007 av 16. februar 2007 om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1358/2003 når det gjelder listen over Fellesskapets flyplasser (vedlegg XXI FIN)

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 437/2003, som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen, og fastlegger oppdaterte fortegnelser over flyplassene i medlemslandene. Fortegnelsene brukes i forbindelse med innberetningen av statistiske opplysninger over lufttransporten.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer, og har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som finner den relevant og akseptabel.

32007 R 0224 Kommisjonsforordning (EF) nr. 224/2007 av 1. mars 2007 om endring av forordning (EF) nr. 1216/2003 om arbeidskraftskostnadsindeksen (vedlegg XXI FIN)

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til europaparlaments- og rådsforordning nr. 451/2003 og kommisjonsforordning nr. 1216/2003 om arbeidskraftskostnadsindeksen som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. Arbeidskraftskostnadsindeksen er relevant for overvåkingen av kostnadsutviklingen i arbeidsmarkedet gjennom året. Forordningen utvider dagens omfang av arbeidskraftskostnadsindeksen til også å omfatte næringene L (offentlig administrasjon, forsvar og trygdeordninger underlagt offentlig forvaltning), M (undervisning), N (helse- og sosialtjenester) og O (andre sosialtjenester og personlige tjenester), slik de er definert i henhold til NACE rev 1. Alle næringer med unntak av primærnæringene vil derved dekkes av indeksen inkludert ikke markedsrettede (offentlige) tjenester

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. En utvidelse av forordningen om arbeidskraftskostnadsindeksen vil kreve mer data, enten via økt datafangst eller ved at det etableres et administrativt register på området. Forordningen krever ikke lov- eller forskriftsendringer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel. I likhet med mange andre land har Statistisk sentralbyrå rettet en henvendelse til Eurostat om å få utnytte implementeringsperioden fullt ut. Dette innebærer at praktisk implementering først skjer fra om med første kvartal 2009.

32007 R 0294 Kommisjonsforordning (EF) nr. 294/2007 av 20. februar 2007 om fastsettelse av Prodcom-listen 2006 over industrielle produkter som forutsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3924/91 (vedlegg XXI FIN)

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til rådsforordning nr. 3924/91 om iverksettelse av en fellesskapsundersøkelse om industriproduksjonen som er tatt inn i vedlegg XXI til EØS-avtalen. I henhold til denne rådsforordningen skal det utarbeides en produktliste ("Prodcom-listen"), som skal være gjeldende for alle medlemsstatene, og som er nødvendig for å kunne foreta datasammenligninger mellom medlemsstatene. I vedlegg til gjeldende kommisjonsforordning fastlegges Prodcomlisten for 2006.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser, og krever ikke lov- eller forskriftsendringer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32006 L 0017 Kommisjonsdirektiv 2006/17/EF av 8. februar 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF hva angår visse tekniske krav ved donasjon, uttak og testing av humane celler og vev (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektivet inneholder tekniske regler som skal støtte implementeringen av direktiv 2004/23/EF. Direktivet trådte i kraft 1. mars 2006 og gir medlemslandene en frist til 1. november 2006 med å implementere direktivet i nasjonal rett. Direktivet setter bl.a. standarder som må følges i forbindelse med instrumenter og utstyr som brukes ved uttak av celler og vev. Det stilles krav til utvelgelse av donor, hvilke typer kliniske tester donor må gjennomgå og hvordan disse skal utføres. Videre stilles det krav til merking og mottak av donerte celler og vev.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 116/2005 av 30. september 2005. Det tas sikte på å gjennomføre direktiv 2006/17/EF m/vedlegg ved ny forskrift om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev. Forskriften skal erstatte forskrift 7. april 2006 nr. 391 som gjennomførte direktiv 2004/23/EF. Implementeringen kan medføre enkelte økonomiske konsekvenser for berørte virksomheter i forbindelse med at de skal oppfylle direktivets detaljerte krav.

Sakkyndige instansers merknader

Et utkast til direktivet har vært på høring i Sosial- og helsedirektoratet. Det har ikke vært norsk deltakelse i arbeidsgruppen som utarbeidet direktivet. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

32006 L 0086 Kommisjonsdirektiv 2006/86/EF av 24. oktober 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF hva angår krav til sporing, melding om alvorlige uønskede hendelser og bivirkninger og visse tekniske krav til koding, prosessering, konservering, oppbevaring og distribusjon av humane celler og vev (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2006/86/EF inneholder tekniske regler for gjennomføring av direktiv 2004/23/EF. Kommisjonsdirektivet inneholder bl.a. standarder som må følges når det gjelder

koding, prosessering, konservering, oppbevaring og distribusjon av humane celler og vev som er ment å skulle anvendes på mennesker, samt produkter som er basert på humane celler og vev, i den utstrekning de ikke dekkes av andre direktiv. Det omfatter også regler for melding om alvorlige hendelser og bivirkninger, samt årlige rapporter. Direktivet har syv vedlegg som bl.a. stiller nærmere krav i forbindelse med former for godkjenning av vevsentre og godkjenning av prosesser knyttet til håndtering av celler og vev. Vedleggene inneholder også skjema om melding om alvorlig uønskede hendelser og bivirkninger, samt et formular for årlig melding. Vedlegg VI fastsetter minstekrav til data om donor, og vedlegg VII omhandler informasjon som skal inngå i the European Coding System.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/23/EF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 116/2005 av 30. september 2005. Det tas sikte på å gjennomføre direktiv 2006/86/EF ved en ny forskrift som skal erstatte forskrift 7. april 2006 nr 391 om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev.

Sosial- og helsedirektoratet har etter anmodning fra departementet uttalt seg om eventuelle økonomiske og administrative konsekvenser ved implementering av direktivet. Direktoratet har bare grunnlag til å gi grove anslag, ettersom de etter å ha forhørt seg i fagmiljøet bare har fått svar fra ett helseforetak. De økonomiske konsekvensene vil først og fremst knytte seg til de krav til lokaler og luftkvalitet som direktivet fastsetter.

Sakkyndige instansers merknader

Et utkast til direktivet ble vedlagt da utkast til forskrift om krav til kvalitet og sikkerhet ved håndtering av humane celler og vev ble sendt på alminnelig høring. Muligheten til å uttale seg om dette direktivet ble brukt i begrenset grad.

Vedlegg I, kap. D, pkt. 3 krever i utgangspunktet luftkvalitet A i miljøer hvor celler og vev skal behandles. Det kan stilles mindre strenge luftkrav til miljøet dersom det kan dokumenteres at nødvendig mikrobiologisk kvalitet kan oppnås med lavere grad av luftkvalitet, dersom kvaliteten av cellene/vevet blir påvirket av at grad A appliseres, hvis det er teknisk umulig å applisere grad A, eller dersom det benyttes validerte dekontaminerings-/steriliseringsprosedyrer. I alle fall skal luftkvaliteten som benyttes spesifiseres, overvåkes og kontrolleres.

Rettsakten er behandlet ved skriftlig prosedyre i Spesialutvalget for helse, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1729 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1729/2006 av 23. november 2006 som endrer vedlegg I og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for firocoxib og triclabendazol (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1729/2006 omhandler Triclabendazol som er et parasittmiddel i gruppen benzimidazoler og pro-benzimidazoler som brukes til å behandle mot leverikter (*Fasciola Hepatica*). Det er nå oppført på vedlegg I til bruk på alle drøvtyggere unntatt dyr som produserer melk til humant konsum.

Firocoxib er en NSAID (non-steroidal anti-inflammatory agent) som tidligere er godkjent til bruk mot revmatiske lidelser (osteoartritt) hos hund, det er nå oppført på vedlegg III til bruk på hest. Midlertidig MRL (Maximum Residue Limit) går ut 1. juli 2007.

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatte grenseverdier med hensyn på rester. Vedlegg II inneholder liste over stoffer som er vurdert til ikke å behøve fastsatte grenseverdier. Vedlegg III inneholder liste over stoffer med midlertidig fastsatte grenseverdier.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Ved gjennomføring av foreliggende rettsakt må forskriften endres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Statens legemiddelverk, Den Norske Veterinærforening, Kjøttbransjens landsforening, Tine, Norges veterinærhøgskole, Vetlis, Fagsenteret for fjørfe, Fagsenteret for kjøtt, fiskeri og havbruksnæringens landsforening. Det er ingen spesielle anmerkninger til endringene. Vetlis bemerket at det er positivt at flere legemidler - i dette tilfellet triclabendazol - får utvidelse av mel til å gjelde alle drøvtyggere selv om det ikke er problemer med ikter på andre arter enn sau under norske forhold. Statens legemiddelverk bemerker at firocoxib - preparat foreløpig bare finnes til hund, og at ingen preparater med triclabendazol har markedsføringstillatelse i Norge (kan tas inn på registreringsfritak). Vi har ingen preparater med triclabendazol i Norge.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 R 1805 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1805/2006 av 7. desember 2006 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for tiamfenikol, fenvalerate og meloxica (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1805 omhandler: **tiamfenikol** er et bredspektret antibiotika beslektet med kloramfenikol i gruppen florfenikoler. Substansener nå oppført på vedlegg I til forordning (EF) nr. 2377/1990 for alle matproduserende dyr med unntak av fjørfe som produserer egg til humant konsum. Fastsatte MRL (maximum residue limit) for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. For fisk gjelder MRL for muskel og skinn i naturlige proporsjoner og for svin og fjørfe gjelder fastsatt MRL for fett skinn og fett i naturlige proporsjoner. **Fenvalerat** er et parasittmiddel i gruppen pyretroider som er oppført på vedlegg III for storfe med midlertidig MRL for muskel, fett, lever, nyre og melk. Midlertidig MRL utløp 1. juli 2006. Fenvalerat er nå overført til vedlegg I for storfe, med fastsatt MRL for muskel, fett, lever, nyre og melk. **Meloxicam** er en anti-inflammatorisk substans som er oppført på vedlegg I for storfe, svin og hest med fastsatt MRL for muskel, lever, nyre og melk (storfe). Kanin og geit er nå i tillegg oppført på vedlegg I med fastsatt MRL for muskel, lever, nyre og melk (geit).

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatt grenseverdi med hensyn til rester. Vedlegg III inneholder liste over stoffer med midlertidig fastsatte grenseverdier.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften vil måtte endres ved gjennomføring av denne forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Kjøttbransjens landsforbund, Landbrukssamvirkets felleskontor, Fagsenteret for fjørfe, Fiskeri- og havbruksforeningens landsforening, Tine, Statens legemiddelverk og Norges veterinærhøgskole. Ingen merknader er mottatt.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

32006 R 1831 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1831/2006 av 13. desember 2006 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en felleskapsprosedyre for fastsettelse av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, for doramektin (vedlegg II kap XII HOD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1831 omhandler doramektin som er et antiparasittmiddel i gruppen avermektiner som virker både på endo- og ektoparasitter. Doramektin har nå fått fastsatt MRL (Maximum Residue Limit) verdi og er oppført i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2377/1990 for alle matproduserende pattedyr unntatt dyr som produserer melk til humant konsum. MRL verdi er satt for muskel (40 mikrogram/kg), fett (150 mikrogram/kg), lever (100 mikrogram/kg) og nyre (60 mikrogram/kg). Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatt grenseverdi for rester.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften vil måtte endres ved gjennomføring av denne forordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Kjøttbransjens landsforbund, Landbrukssamvirkets felleskontor, Tine, Animalia, Fiskeri- og havbruksforeningens landsforening, Statens legemiddelverk og Norges Veterinærhøgskole. Det kom ingen merknader med hensyn til doramektin.

Mattilsynet har vurdert rettsakten som relevant og akseptabel. Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og familiedepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

-JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32006 L 0068 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/68/EF av 6. september 2006 om endring av rådsdirektiv 77/91/EØF med hensyn til stiftelse av allmennaksjeselskaper og sikring og endring av deres kapital (vedlegg XXII JD)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2006/68/EF følger opp Kommissjonens handlingsplan fra mai 2003, KOM (2003) 284, om modernisering av selskapsretten.

Direktivet åpner for at det i nasjonal lovgivning kan gis forenklete prosedyrer for og større fleksibilitet ved allmennaksjeselskapers kapitalrelaterte disposisjoner, med sikte på å øke europeiske allmennaksjeselskapers konkurranseevne og effektivitet og derved styrke europeisk næringsliv. Samtidig søker direktivet å balansere disse hensynene mot hensynet til beskyttelse av selskapskapitalen og vern av minoritetsaksjonærer og kreditorer.

For å nå denne målsetningen gjør direktivet på visse områder endringer i EUs annet selskapsdirektiv, det såkalte kapitaldirektivet, 77/91/EØF. Kapitaldirektivet regulerer kapitalforhold i allmennaksjeselskaper og oppstiller blant annet regler om stiftelse av allmennaksjeselskaper, nedsettelse og forhøyelse av aksjekapitalen, selskapets erverv av egne aksjer, selskapsfinansierte aksjeerverv og utdeling av utbytte.

Kapitaldirektivet artikkel 10 krever at det utarbeides en uavhengig sakkyndig redegjørelse ved tingsinnskudd ved stiftelse av selskap av typen allmennaksjeselskap. Direktiv 2006/68/EF tilføyer her ny artikkel 10a og 10b. Disse bestemmelsene gir medlemsstatene adgang til å gjøre unntak fra kravet om sakkyndig redegjørelse i nærmere bestemte situasjoner og på gitte vilkår. Unntak kan for det første gjøres hvor tingsinnskuddet består av verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som omsettes på et regulert marked. For det annet kan unntak gjøres hvor tingsinnskuddet består av andre aktiver, og disse har vært gjenstand for en verdivurdering foretatt av en anerkjent og uavhengig sakkyndig i samsvar med alminnelig aksepterte vurderingsstandarder og prinsipper. Unntak kan for det tredje gjøres hvor tingsinnskuddet består av andre aktiver hvor verdien fremgår av et lovpliktig revidert regnskap for det foregående regnskapsåret.

Kapitaldirektivet artikkel 11 oppstiller tilsvarende krav til sakkyndig redegjørelse ved selskapets etterfølgende erverv av eiendeler fra stifterne, såkalt etterstiftelse. Artikkel 27 oppstiller tilsvarende redegjørelseskrav ved tingsinnskudd i forbindelse med forhøyelse av aksjekapitalen. Direktiv 2006/68/EF åpner i begge tilfeller for den samme adgangen til å gjøre unntak fra kravet om sakkyndig redegjørelse.

Kapitaldirektivet artikkel 19 oppstiller regler for selskapers erverv av egne aksjer. Bestemmelsen oppstiller minimumsvilkår medlemsstatene må stille for slike erverv. Direktiv 2006/68/EF gjør endringer i bestemmelsen ved at det oppstilles færre og lempeligere minimumsvilkår, supplert av vilkår medlemsstatene kan velge om de ønsker å oppstille.

Kapitaldirektivet artikkel 23 oppstiller et forbud mot at selskaper yter finansiell bistand til erverv av aksjer i selskapet. Endringsdirektivet erstatter ved endring av artikkel 23 nr. 1 og tilføyelse av ny

artikkel 23a, forbudet med en regel som åpner for at medlemsstatene kan tillate selskapsfinansierte aksjeerhverv på nærmere gitte vilkår.

Kapitaldirektivet artikkel 32 gir regler til vern av kreditorene ved nedsettelse av aksjekapitalen. Endringsdirektivet viderefører reglene med tillegg av enkelte prosessuelle regler.

Fristen for gjennomføring av direktivet i nasjonal rett er 15. april 2008.

Merknader

I norsk rett er EUs annet selskapsdirektiv gjennomført i lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven), samtidig som flere av reglene også er gitt anvendelse for aksjeselskaper, jf. lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven). Reglene i kapitaldirektivet som omfattes av direktiv 2006/68/EF, er i det vesentlige gitt anvendelse også for aksjeselskaper.

Krav til redegjørelse ved tingsinnskudd ved stiftelse av selskapet fremgår av aksjeloven og allmennaksjeloven § 2-6. Tilsvarende krav gjelder ved transaksjoner mellom nærstående etter aksjeloven og allmennaksjeloven § 3-8, jf. bestemmelsen i § 3-8 annet ledd. Tilsvarende gjelder også ved tingsinnskudd ved forhøyelse av aksjekapitalen etter aksjeloven og allmennaksjeloven § 10-2, jf. henvisningen til § 2-6 i § 10-2 tredje ledd.

Selskapers adgang til å erverve egne aksjer er regulert i aksjeloven og allmennaksjeloven §§ 9-2 flg. Et forbud mot at selskaper yter finansiell bistand til erverv av aksjer i selskapet fremgår av aksje- og allmennaksjeloven § 8-10.

Regler om nedsettelse av aksjekapitalen finnes i aksjeloven og allmennaksjeloven kapittel 12. I § 12-6 nr. 2 annet punktum gis regler til vern av kreditorer med omtvistede eller ikke forfalte fordringer ved beslutning om kapitalnedsettelse.

Direktivet vil på denne bakgrunn kreve en gjennomgåelse og vurdering av endringer i aksjeloven og allmennaksjeloven. Beslutningen i EØS-komiteen vil bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Direktivet gir i stor utstrekning de enkelte statene en valgfrihet til enten å opprettholde eksisterende regler eller å gi enklere og mer fleksible regler for allmennaksjeselskapers kapitalrelaterte disposisjoner. Direktivet antas å innebære et hensiktsmessig alternativ til gjeldende regler, ved at det åpnes for enklere og mer fleksible nasjonale regler for allmennaksjeselskapers kapitalrelaterte disposisjoner, uten at dette går på bekostning av vernet av minoritetsaksjonærer og kreditorer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for selskapsrett, der Justisdepartementet, Finansdepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Olje- og energidepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Utvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel X Elektrisk utstyr

32006 L 0095 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/95/EF av 12. desember 2006 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser som kodifiserer og samtidig opphever rådsdirektiv 73/23/EØF (vedlegg II kap X JD)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 73/23/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser (lavspenningsdirektivet) trådte i kraft 19. februar 1973. Direktivet skal sikre at elektrisk utstyr som omsettes på det europeiske markedet er sikkert. Med elektrisk utstyr menes her utstyr bestemt til bruk ved en merkespenning på mellom 50 og 1000 V for vekselstrøm og 75 og 1500 V for likestrøm (lavspenningsutstyr).

På bakgrunn av behovet for å oppdatere direktivet i forhold til de endringer som er gjort siden direktivet var nytt i 1973 kom det nylig en kodifisert utgave. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/95/EF av 12. desember 2006 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser (kodifisert versjon) ble publisert i OJEU L 374 av 27.12.2006, p. 10-19. Direktivet trådte i kraft 20 dager etter publikasjonen, det vil si den 16. januar 2007. Det tidligere rådsdirektiv 73/23/EØF ble opphevet fra samme dato. Direktivet inneholder ingen materielle endringer i forhold til rådsdirektiv 73/23/EØF.

Merknader

Rådsdirektiv 73/23/EØF er gjennomført i norsk rett ved forskrift om elektrisk utstyr (feu) av 15. august 1995, hjemlet i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (tilsynsloven) §§ 10, 11 og 13, jf. fullmakt fra Kommunal- og arbeidsdepartementet av 10. august 1995. Forskriften håndheves av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap. Referansen i forskriften må endres, men tilsvarende vil nå gjelde for europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/95/EF.

Den pågående revisjonen av rådsdirektiv 73/23/EØF er en annen prosess enn det kodifiserte direktivet. Revisjonsprosessen er for tiden lagt på is, men når den eventuelt gjenopptas vil det naturlig bli foretatt materielle endringer i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/95/EF. Direktivet som nå er kommet er imidlertid kun en kodifisering.

Da direktivet kun er en kodifisering vil ikke direktivet medføre større administrative, økonomiske, rettslige eller budsjettmessige konsekvenser.

Enkelte administrative konsekvenser må imidlertid påregnes i forhold til omlegging til ny referanse, både for pliktsubjekt samt myndighet, men anses å ha begrenset omfang.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesantitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32006 D 0416 Kommisjonsvedtak 2006/416/EF av 14. juni 2006 om visse overgangstiltak i forbindelse med høypatogen aviær influensa hos fjørfe eller andre fugler holdt i fangenskap i Fellesskapet (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir bestemmelser om bekjempelse av høypatogen aviær influensa hos fjørfe og andre fugler i fangenskap, som skal gjelde fram til direktiv 2005/94/EF om Fellesskapets tiltak for kontroll av aviær influensa gjennomføres fra 1. juli 2007. Bestemmelsene gjelder sammen med og ikke foran bestemmelsene i direktiv 92/40/EF om Fellesskapets tiltak for kontroll av aviær influensa, som er gjeldende bekjempelsesdirektiv for aviær influensa fram til det blir avløst av direktiv 2005/94/EF. Fordi tiltakene i direktiv 92/40/EF er lite oppdatert mot dagens situasjon, er det behov for et overgangsregelverk som utfyller direktivet. Bestemmelsene i vedtak 2006/416/EF er i stor grad identiske med tilsvarende bestemmelser i direktiv 2005/94/EF.

Rettsakten fastsetter en del minimumstiltak for bekjempelse av aviær influensa hos fjørfe og andre fugler i fangenskap i Fellesskapet.
Dette omfatter:

- Tiltak i dyrehold med mistanke om eller utbrudd hos fjørfe og andre fugler i fangenskap
- Opprettelse av risikosoner, observasjonssoner og andre restriksjonssoner, samt tiltak i disse
- Tiltak som omfatter andre dyrearter enn fjørfe og andre fugler i fangenskap, spesielt gris
- Krav ved gjeninnsetting av dyr i sanert dyrehold

Merknader

Rettsakten medfører behov for en bekjempelsesforskrift for aviær influensa. Gjeldende norske regler på området:

Forskrift om 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer.

Forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sjukdommer som omfattes av matloven
Instruks 8. juli 2004 om bekjempelse av visse A og B-sjukdommer

Forskrift 9. mars 2006 nr. 297 om tiltak ved mistanke om eller bekreftet høypatogen aviær influensa hos viltlevende fugl

Forskrift 5. desember 2005 nr. 1417 om midlertidige forebyggende tiltak for å hindre smitte av høypatogen aviær influensa fra ville fugler til fjørfe og andre fugler holdt i fangenskap

Utkast 7. april 2006 til forskrift om bekjempelse av høypatogen aviær influensa hos fjørfe og andre fugler i fangenskap

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og

likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0572 Kommisjonsvedtak 2006/572/EF av 18. august om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue i Spania og Portugal (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om beskyttelses- og overvåkningssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for forflytning ut av og gjennom disse sonene. Vedtak 2005/393/EF inneholder bestemmelser om avgrensning av de overordnede geografiske områder, hvor medlemsstatene skal etablere beskyttelses- og overvåkningssoner (sperresoner) i forbindelse med bluetongue.

Spania har informert Kommisjonen at det er påvist forekomst av vektoren i noen nye områder i utkanten av sperresonen. På dette grunnlag bør sperresonen i Spania utvides i henhold til de foreliggende data om vektorens økologi og utvikling.

Portugal har informert Kommisjonen at det ikke har vært forekomst av viruset i kommunene Oleiros, Sertã og Vila de Rei siden november 2005. Disse kommunene bør derfor betraktes som fri for bluetongue og på grunnlag av Portugals begrunnelse til Kommisjonen utgå fra listen over områder som er oppført som sperresone.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 9. mars 2006 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene. Endringen går ut på at vedlegget oppdateres i forhold til land hvor det er restriksjoner i forhold til forflytning av drøvtyggere samt sæd, egg og embryo i sperresonene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0591 Kommisjonsvedtak 2006/591/EF av 1. september 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om beskyttelses- og overvåkningssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for forflytning ut av og gjennom disse sonene. Vedtak 2005/393/EF inneholder bestemmelser om avgrensning av de overordnede geografiske områder, hvor medlemsstatene skal etablere beskyttelses- og overvåkningssoner (sperresoner) i forbindelse med bluetongue.

Nederland, Belgia og Tyskland har rapportert til Kommisjonen en rekke kliniske tilfeller med mistanke om bluetongue på drøvtyggere i områder beliggende tett opp til Luxembourg og Frankrike og innenfor en radius på 50 km fra Kerkrade i Nederland, hvor den første mistanke om et tilfelle ble påvist. For å unngå at sykdommen spredte seg fra de sykdomsrammede områdene, fastsatte Kommisjonen vedtak 2006/577/EF av 22. august 2006 om visse beskyttelsestiltak overfor bluetongue. Vedtaket fastsatte bestemmelser om restriksjoner i forbindelse med forflytning av dyr av arter, som er mottagelige for bluetongue, samt sæd, egg og embryo fra disse. Vedtaket ble gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. august om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Belgia, Tyskland og Nederland.

Forskriften forbyr innførsel av drøvtyggere og sæd, ova og embryo av levende drøvtyggere fra berørte områder i de sykdomsrammede landene.

EF-referanselaboratoriet for bluetongue i Pirbright i England har nå bekreftet bluetonguevirus av serotype 8. Denne serotypen har aldri tidligere forekommet i Europa.

På bakgrunn av dette analyseresultat endres vedtak 2005/393/EF til å omfatte en ny sperresone som omfatter det sykdomsrammede området. Samtidig oppheves vedtak 2006/577/EF.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 9. mars 2006 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene. Endringen går ut på at vedlegget oppdateres i forhold til land hvor det er restriksjoner i forhold til forflytning av drøvtyggere samt sæd, egg og embryo i sperresonene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0633 Kommisjonsvedtak 2006/633/EF av 15. september 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i tilknytning til bluetongue (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om etablering av beskyttelses- og overvåkningssoner (sperresoner) i forbindelse med bluetongue og betingelser for forflytning av drøvtyggere ut av og gjennom disse sonene. Kommisjonsvedtak 2005/393/EF er tidligere endret ved kommisjonsvedtak 2006/591/EF.

Etter vurdering av den epidemiologiske situasjonen i Frankrike og Tyskland sammenholdt med nye bekreftede tilfeller av bluetongue, endres vedtak 2005/393/EF. Dette betyr at sperresonen utvides til også å gjelde de sykdomsrammede områdene.

Etter tilbakemelding fra veterinærmyndigheter i Nederland er det også nødvendig å foreta en mindre endring i forbindelse med avgrensning av sperresonen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 9. mars 2006 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene. Endringen går ut på at vedlegget oppdateres i forhold til land hvor det er restriksjoner i forhold til forflytning av drøvtyggere samt sæd, egg og embryo i sperresonene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0650 Kommisjonsvedtak 2006/650/EF av 25. september om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om etablering av beskyttelses- og overvåkningssoner (sperresoner) i forbindelse med bluetongue og betingelser for forflytning av drøvtyggere ut av og gjennom disse sonene. Kommisjonsvedtak 2005/393/EF er tidligere endret ved kommisjonsvedtak 2006/591/EF.

Etter vurdering av den epidemiologiske situasjonen i den nordlige delen av Nederland, sammenholdt med nye bekreftede tilfeller av bluetongue, endres vedtak 2005/393/EF. Dette betyr at sperresonen utvides til å gjelde for hele Nederland.

Etter tilbakemelding fra veterinærmyndigheter i Tyskland er det også nødvendig å foreta en mindre endring i forbindelse med avgrensning av sperresonen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 9. mars 2006 nr. 299 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene. Endringen går ut på at vedlegget oppdateres i forhold til land hvor det er restriksjoner i forhold til forflytning av drøvtyggere samt sæd, egg og embryo i sperresonene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0693 Kommisjonsvedtak 2006/693/EF av 13. oktober 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF vedrørende vilkår for forflytninger fra eller gjennom restriksjonssoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 vedrørende inndeling i soner og vedrørende betingelser for forflytning av drøvtyggere ut av og gjennom disse sonene.

Restriksjonssonen er utvidet til også å omfatte hele Rheinland-Pfalz og flere områder i Niedersachsen, på grunn av flere BT utbrudd i Tyskland. Sonen er også utvidet til å omfatte større arealer i Nord-Vest-Frankrike p.g.a. de nye tilfellene i Belgia, nær grensen til Frankrike. I tillegg lettes restriksjonene noe på forflytninger av drøvtyggere for å redusere unødvendige virkninger på bøndene i restriksjonsbelagte områder, og av dyrehelse- og dyrevelferdsmessige årsaker.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 9. mars 2006 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene. Endringen går ut på at vedlegget oppdateres i forhold til land hvor det er restriksjoner i forhold til forflytning av drøvtyggere samt sæd, egg og embryo i sperresonene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og

likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0761 Kommisjonsvedtak 2006/761/EF av 9. november 2006 om endring av vedtak 2005/393/EF om sperresoner i forbindelse med bluetongue (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kommisjonsvedtak 2005/393/EF av 23. mai 2005 om beskyttelses- og overvåkningssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for forflytning ut av og gjennom disse sonene. Vedtak 2005/393/EF inneholder bestemmelser om avgrensning av de overordnede geografiske områder, hvor medlemsstatene skal etablere beskyttelses- og overvåkningssoner (sperresoner) i forbindelse med bluetongue.

Nye utbrudd av bluetongue i oktober i henholdsvis Frankrike og Tyskland har ført til behov for å justere sperresonene.

På bakgrunn av dette endres sperresonene i vedtak 2005/393/EF.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 9. mars 2006 nr.299 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene. Endringen går ut på at vedlegget oppdateres i forhold til land hvor det er restriksjoner i forhold til forflytning av drøvtyggere samt sæd, egg og embryo i sperresonene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1168 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1168/2006 av 31. juli 2006 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2160/2003 når det gjelder Fellesskapets mål for reduksjon av forekomsten av visse salmonella-serotyper hos verpehøns av Gallus gallus og endring av forordning (EF) nr. 1003/2005 (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjennomfører forordning (EF) nr. 2160/2003 om EU-prevalensmål for reduksjon av forekomsten av visse salmonellaserotyper i verpehøns av Gallus gallus. Rettsakten endrer forordning (EF) nr. 1003/2005.

I rettsakten fastsetter Kommisjonen målsetninger og kontrollregler for å redusere salmonellaforekomsten i verpehøns, noe som skal resultere i færre salmonella-infiserte egg i hele EU. Hver enkelt medlemsstat skal arbeide for å redusere antallet av salmonella-infiserte verpehøns med en bestemt minimumsprosentsats i året jfr. forordningens artikkel 1. Det stilles strengest krav til de medlemsland som har flest tilfeller av salmonella. Første frist for å nå målsetningene er satt til 2008, men allerede i starten av 2007 skal medlemslandene ha nasjonale kontrollprogram på plass for å redusere forekomsten av salmonella i verpehøns.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1168/2006 inngår i EUs regelverk vedrørende mål for reduksjon av Salmonella. I forordning (EF) nr. 2160/2003 art.4 står det at mål for reduksjon for zoonoser skal fastsettes. For avlsfjølfe er mål for reduksjon av *S. Enteritidis*, *S. Typhimurium*, *S. Hadar*, *S. Infantis* og *S. Virchow*, samt prøvetakingsregime for å bekrefte måloppnåelse, fastsatt i forordning (EF) nr. 1003/2005. Samtidig endrer forordningen vedlegg I (kolonne 4 i første rad) i forordning (EF) nr. 2160/2003, slik at frist for å etablere mål for reduksjon av *Salmonella* i avlsfjølfe endres fra 12 måneder til 18 måneder.

I samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003 skal EU-målet for vernehøns av Gallus gallus i en overgangsperiode på tre år omfatte Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium. Rettsakten oppstiller mål for reduksjon av S. Enteritidis og S. Typhimurium og etablerer et prøvetakingsregime for å bekrefte måloppnåelse. Samtidig endrer forordningen punkt 3 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1003/2005 slik at det under visse betingelser gis rom for bruk av alternative analysemetoder for prøver tatt ut av virksomheten selv samt at det kommer inn et krav om at isolater skal tas vare på for videre testing.

Med hensyn til utforming av EU-målet er det blitt foretatt innsamling av sammenlignbare opplysninger om forekomsten av de gjeldende salmonellaserotyper i vernehøns av Gallus gallus i medlemsstatene. Dette i samsvar med kommisjonsvedtak 2004/665/EF av 22. september 2004 om referanseundersøkelse av forekomsten av salmonella i vernehøns av arten Gallus gallus. For å kontrollere om EU-målet er oppnådd er det nødvendig å tilrettelegge gjentatte prøveuttak fra besetninger. Videre bør salmonellastammer påvist hos avlsbesetninger oppbevares med hensyn til fremtidig testing.

Videre fastsetter rettsakten i vedlegget ulike kontrolltiltak som skal etterprøve om EF-målet for reduksjon av forekomsten av Salmonella enteritidis og Salmonella typhimurium hos voksne vernehøns av Gallus gallus etterleves. Disse kravene er knyttet opp til prøvetaking, overvåking samt undersøkelse av prøver fra vernehønsflokker. Her finnes også utfyllende bestemmelser vedrørende informasjon om resultater og videre rapportering.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 23. desember 2005 nr. 1703 om kontroll av salmonella og visse andre matbårne zoonotiske smittestoff som inkorporerer forordning (EF) nr. 2160/2003. Samtidig krever rettsakten endring av forordning (EF) nr. 1003/2005/EF som ikke er gjennomført i norsk rett. Forordning 1003/2005/EF krever at det utarbeides et nasjonalt kontrollprogram for salmonella i avlsfjærfe. Programmet omfatter alle kategorier fjærfe, fjærfekjøtt og egg. Frist for innsending av program var 31.12.2005. Programmet er nå ferdigskrevet og sendt på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1177 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1177/2006 av 1. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 når det gjelder kravene til bruk av spesifikke kontrollmetoder innenfor rammen av nasjonale kontrollprogrammer for salmonella hos fjærfe (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten opphever og erstatter forordning (EF) nr. 1091/2005 når det gjelder begrensninger for bruk av salmonella-vaksiner og antibakterielle midler til avlsfjærfe under nasjonalt kontrollprogram for salmonella fastsatt på bakgrunn av forordning (EF) nr. 2160/2003, jf. art 8.

Forordning (EF) nr. 1091/2005 regulerer hvilke metoder som kan, skal eller ikke skal brukes i sammenheng med kontrollprogram for salmonella i kommersielt fjærfehold. I henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 2160/2003 kan Kommisjonen beslutte at visse metoder kan, skal eller ikke skal brukes i sammenheng med kontrollprogrammer for alle zoonoser og zoonotiske agens. Hovedregelen er at det ikke skal brukes antibakterielle midler og at vaksiner kan benyttes.

Forordning (EF) nr. 1177/2006 forankrer et generelt forbud mot å bruke antimikrobielle midler for å kontrollere salmonella i fjærfe som inngår i et lands kontrollprogram, med unntak av

de som tillates etter direktiv 2001/82/EF eller forordning (EF) nr. 726/2004 ved bruk i følgende situasjoner:

- dyr som har salmonellainfeksjon med kliniske symptomer som man vil forvente medfører utilbørlig lidelse for dyrene
- for å ta vare på verdifullt genetisk materiale med henblikk på å bygge opp nye salmonella-frie flokker, herunder «eliteflokker», flokker av truede arter og flokker som holdes i forskningsøyemed
- etter individuell tillatelse fra ansvarlig myndighet når det foreligger en annen hensikt enn salmonellabekjempelse av en mulig infisert flokk, spesielt etter påvisning av salmonella i rugeri/klekkeri eller i driftsenheten

Bruk av antimikrobielle midler skal godkjennes og være under oppsyn av ansvarlig myndighet. Rettsakten forbyr bruk av levende vaksiner mot salmonella i nasjonale kontrollprogram med mindre produsenten av vaksinen kan henvise til en bakteriologisk metode hvor man kan skille vaksinstammen fra naturlig forekommende stammer. Den store endringen er at den nye forordning (EF) nr. 1177/2006 skal omfatte alt fjørfe. I tillegg stilles det krav om at bruk av levende salmonella-vaksiner til verpehøns i regi av nasjonalt kontrollprogram skal være betinget av at vaksinen er trygg og at vaksinen er tillatt for slik bruk etter direktiv 2001/82/EF. Det er også lagt inn påbud om bruk av salmonella-vaksiner til verpehøns senest 1. januar 2008 dersom prevalensen av *S. Enteritidis* er over 10 %.

Merknader

Utkast til henvisningsforskrift er utarbeidet for å sikre implementering av EU-reglene om bruk av vaksiner og antibakterielle midler i salmonella-kontrollprogram. Dersom forordning (EF) nr. 1177/2006 er blitt en del av EØS-avtalen før salmonella-forskriften trer i kraft, vil henvisningsforskriften implementere denne.

På bakgrunn av diskusjoner på arbeidsgruppenivå i EU, tolker Mattilsynet ovenfor nevnte forordninger dithen at det ikke er nødvendig å tillate bruk av vaksiner. Det er derfor ikke foreslått endring av forskrift 20. desember 1999 nr. 1310 om vaksinasjon av husdyr, vilt, fisk og andre akvatiske dyr § 5 som gjør det forbudt å bruke salmonella-vaksiner

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32006 R 2028 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2028/2006 av 18. desember 2006 om endring av forordning (EF) nr. 600/2005 for så vidt gjelder godkjenningen av preparatet av *Bacillus licheniformis* DSM 5749 og *Bacillus subtilis* DSM 5750, som tilhører gruppen mikroorganismer, som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD)

Sammendrag av innhold

Produktet E 1700, handelsnavn Bioplus 2B, som består av to mikroorganismer, er tidligere godkjent til purke ved forordning (EF) nr. 1453/2004, til slaktegris og smågris ved forordning (EF) nr. 2148/2004 og til slaktekalkun og kalv ved forordning (EF) nr. 600/2005. Det er nå foretatt en ny vurdering av produktets blandbarhet med maduramicin ammonium som er et

koksidiostatikum. I rettsakten er dette nå tilføyd på listen under "Andre bestemmelser" sammen med andre koksidiostatika, og forordning (EF) nr. 600/2005 må derfor endres.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift 12.april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og skeptabel.

32007 R 0108 Kommisjonsforordning (EF) nr. 108/2007 av 5. februar 2007 om endring av forordning (EF) nr. 1356/2004 for så vidt gjelder godkjenningsbetingelsene for fôrtilsetningsstoffet Elancoban, som tilhører gruppen koksidiostatika og andre legemidler (vedlegg I kap II LMD)

Sammendrag av innhold

E 757 er et koksidiostatikum som inneholder monensin-Na som aktivt stoff, og det er i alt godkjent fem produkter med handelsnavnet Elancoban. Godkjenningen er gitt i forordning (EF) nr. 1356/2004 og gjelder fram til 30.7.2014. Firmaet har i ettertid sendt inn mer dokumentasjon over rester i vev slik at det kan fastsettes maksimalt akseptable restmengder (MRL-verdi) for ulike vev. Rettsakten fastsetter MRL til 25ug monensin-Na/kg for rå hud ("wet skin") og fett. For lever, nyre og muskulatur er tilsvarende verdi satt til 8 ug/kg. Det kan bli nødvendig å endre disse i fremtiden slik at de samsvarer med de maksimumsgrensene som settes for legemidler. Karenstiden før slaktning blir uendret på 3 dager som før. Rettsakten erstatter tidligere godkjenning som er gitt iht. forordning 1356/2004.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift 12.april 2005 nr.319 om tilsetningsstoffer i fôrvarer. Norge har unntak for koksidiostatika i EØS-avtalen og kan ha nasjonalt regelverk for denne gruppen tilsetningsstoffer..

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32007 R 0109 Kommisjonsforordning (EF) nr. 109/2007 av 5. februar 2007 om godkjenning av monensinnatrium (Coxidin) som fôrtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir godkjenning for "Coxidin", 5 1701, fra firma Huvepharma NV Belgia. Produktet inneholder et koksidiostatikum, monensin-Na som aktivt stoff og er således analogt til tilsvarende produkter med handelsnavn Elancoban som er godkjent iht. forordning (EF) nr. 108/2007. Bruksområdet er slaktekylling og kalkun. Karenstiden før slaktning er 3 dager. Godkjenningen er gitt iht. forordning (EF) nr. 1831/2003 og gjelder fram til 6.2.2017. En skal merke seg at i teksten

som ble publisert i O.J 6.2 er produktet gitt nr. E 1701. Dette er senere rettet til 5 1701 i O.J. 9.2 i samsvar med at godkjenningen er gitt iht. forordning (EF) nr. 1831/2003. Det er gitt en detaljert oversikt over sammensetningen med henvisning til analysemetode. Under "Andre bestemmelser" er det satt krav om at innblanding bare skal skje i form av premiks. Det er videre satt maks.grenser for innhold i tilskuddsfôr siden de generelle kravene til dette i direktiv 70/524/EØF nå er falt bort. Det er ikke tillatt å blande Coxidin sammen med andre koksidiostatika. MRL er satt til 25ug/kg for rå hud og fett, og 8 ug/kg for rå lever, nyre og muskelvev. Dette er det samme som for de ulike produktene med handelsnavn Elancoban som inneholder samme aktive stoff. Disse verdiene kan bli endret i forbindelse med søknad om godkjenning som legemiddel til storfe. Godkjenningen hittil har vært gitt til monensin-Na som generisk stoff. Forordning (EF) nr. 1831/2003 endrer dette slik at godkjenningen nå gis til det enkelte produkt fra firmaet som har søkt om godkjenning. Det samme vil også gjelde for de ulike Elancoban produktene som er godkjente iht. forordning (EF) nr. 108/2007.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift 12.april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer i fôrvarer. Norge har unntak for koksidiostatika i EØS-avtalen og kan ha nasjonalt regelverk for denne gruppen tilsetningsstoffer..

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32007 R 0141 Kommisjonsforordning (EF) nr. 141/2007 av 14. februar 2007 om krav om godkjenning i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 om fôrvarevirksomheter som produserer eller omsetter tilsetningsstoff til fôr i kategorien koksidiostatika og histomonostatika (vedlegg I kap II LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en tilføyelse til forordning (EF) nr 183/2005, fôrhygieneforordningen. Den stiller krav om at fôrvarevirksomheter som omfattes av forordning (EF) nr 183/2005 og som produserer eller omsetter tilsetningsstoff til fôr i kategorien koksidiostatika eller histomonostatika, skal godkjennes av kompetent myndighet i samsvar med krav i fôrhygieneforordningen.

Virksomheter som ikke har godkjenning for å produsere eller omsette tilsetningsstoffene koksidiostatika og histomonostatika etter nasjonalt regelverk når forordning (EF) nr. 141/2007 trer i kraft, omfattes av en overgangsordning. Den åpner for at virksomhetene kan fortsette sine aktiviteter inntil kompetent myndighet har mottatt deres søknad, og gitt godkjenning etter forordningen.

Virksomheter som er godkjent etter direktiv 95/69/EF tilfredsstiller allerede kravene i forordning (EF) nr 141/2007.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og

likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32007 R 0188 Kommisjonsforordning (EF) nr. 188/2007 av 23. februar 2007 om godkjenning av en ny anvendelse av *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf SC 47) som førtilsetningsstoff (vedlegg I kap II LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir godkjenning til nytt bruksområde for et gjærprodukt som inneholder *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47, handelsnavn Biosaf Sc 47. Godkjenningen er gitt under kategorien "Zooteknisk tilsetningsstoff: Tarmstabiliserende stoff", og bruksområdet er fôr til mjølkegeit og mjølkesau. (Godkjenningen gjelder sau til mjølkeproduksjon og ikke lakterende søyer). Produktet er tidligere godkjent til slaktedyr, avvent smågris, purke, kanin, mjølkeku og lam til slakt, og henvisninger til de ulike forordninger er gitt i teksten. Det påpekes videre at analysemetoden ikke er å oppfatte som offisiell metode slik det er krav om i kontrollforordningen (forordning (EF) nr. 882/2004). Produktet er gitt godkjenning nr. 4b 1702. Doseringen er gitt iht. fullfôr med 12% vann og ved beregning må en derfor inkludere en viss mengde grovfôr. Under "Andre bestemmelser" er det også angitt daglig dosering pr dyr.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer i fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32006 L 0124 Kommisjonsdirektiv 2006/124/EF av 5. desember 2006 om endring av rådsdirektiv 92/33/EØF vedrørende omsetning av plante- og formeringsmateriale av grønnsaksplanter unntatt frø og rådsdirektiv 2002/55/EF om omsetning av grønnsaksfrø (vedlegg I kap III LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter endringer i de lister over plantearter som rådsdirektiv 92/33/EØF om omsetning av plante- og formeringsmateriale av grønnsaksplanter unntatt frø og rådsdirektiv 2002/55/EF om omsetning av grønnsaksfrø gjelder for.

Dette innebærer at:

- Bestemmelsene i de to direktivene vil gjelde for nøyaktig de samme artene.
- *Zea mays* L. (var. sukkermais) oppføres som ny art av grønnsaker i begge direktiver (andre arter av *Zea mays* L. er oppført som kornart under rådsdirektiv 66/402/EØF)
- Det gjøres rettinger i en del latinske navn som har vært ukorrekte eller ufullstendige i direktivene.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer. Rettsakten medfører behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 L 0127 Kommisjonsdirektiv 2006/127/EF av 7. desember 2006 om endring av direktiv 2003/91/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i rådsdirektiv 2002/55/EF med hensyn til kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekravene til prøving av sorter av arter av grønnsaker (vedlegg I kap III LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av kommisjonsdirektiv 2003/91/EF om sortskjennetegn, og minstekrav ved bruk av disse, ved DUS-testing av nye plantesorter.

DUS-testing av en sort skal foregå i samsvar med særskilte retningslinjer som gir de endelige detaljer om sortskjennetegn og minstekrav for disse. EUs særskilte organ for planteforedlerrett (CPVO) har utarbeidet slike retningslinjer for en del arter. For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortslisteopptak i det enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fasatt slike retningslinjer skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet under UPOV, den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter. Hvilke arter der DUS-testingen skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av to vedlegg til rettsakten. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser. De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/91/EF gjelder endring av hvilke arter som står oppført på vedlegg I og II, dvs. hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av hhv. CPVO eller UPOV.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer og forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Rettsakten medfører ikke direkte behov for regelverksendring, men sistnevnte forskrift er likevel hensiktsmessig å justere i en større sammenheng.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32006 R 1851 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1851/2006 av 14. desember 2006 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten åpner opp for at økologiske husdyr kan ta opp noe ikke-økologisk fôr ved å beite på ikke-økologiske arealer under transport til, fra og mellom sommerbeite (transhumance), såfremt forflytningen foregår ved at dyrene selv går. Fôret dyra tar opp ved å beite på ikke-økologiske arealer under forflytningen må ikke utgjøre mer en maksimalt 10 % av totalt fôrintak per år.

I utgangspunktet er det krav om 100 % økologisk fôr til økologiske husdyr. Ut 2007 er det likevel tillatt å benytte noe ikke-økologisk fôr til drøvtyggere hvis økologisk fôr ikke er tilgjengelig (ut 2011 for andre arter). Formålet med rettsakten er å sikre den tradisjonelle bruken av utmarksbeiter og sommerbeiter i økologisk husdyrhold, også etter at denne generelle unntaksmuligheten forsvinner.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (økologiforskriften). Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning utover at den vil kunne sikre fortsatt bruk av utmarksressurser i økologisk landbruksproduksjon.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1991 Rådsforordning (EF) nr. 1991/2006 av 21. desember 2006 om endring av forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og om slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII LMD)

Sammendrag av innhold

Formål:

Forordning 1991/2006 (EF) endrer forordning 2092/91 (EØF). Endringene er foretatt fordi:

- økologiske produkter må kunne importeres til EU, merket med henvisning til økologisk produksjon, hvis de har blitt produsert i henhold til eller ekvivalent med EUs regelverk.
- tredjeland som har produksjonsstandarder og inspeksjonssystem tilsvarende EUs, skal kunne bli godkjent og en liste over disse landene skal publiseres (godkjent tredjelandsliste). Kontrollorgan eller kontrollmyndigheter som er kvalifisert til å utføre kontroll i land som ikke står oppført på den godkjente tredjelandslista, må også kunne godkjennes og føres opp på en liste over godkjente kontrollorgan og kontrollmyndigheter. Virksomheter i tredjeland som produserer i full overensstemmelse med EUs regler skal ha mulighet til å la sin virksomhet kontrolleres av de kontrollmyndigheter og kontrollorgan som er godkjent av Kommisjonen til dette formålet.

- regelverket angående medlemslandenes mulighet til å kunne godkjenne import av økologiske enkeltprodukter fra 3. land utløp 31.12.2006.

For ikke å avbryte den internasjonale handelen, er det nødvendig å videreføre denne muligheten til det nye systemet for import er på plass.

De nye reglene er gjort gjeldende for importordningen fra 1. januar 2007 som en endringsforordning til forordning 2092/91 (EØF), men er tenkt erstattet av den nye økologiforordningen fra 1. januar 2009.

Praktiske konsekvenser:

Endringen betyr at et nytt importsystem skal etableres i løpet av de kommende 2-3 år, og at det kommer en overgangsordning på 12 måneder slik at importen under artikkel 11, nr. 6, i økologiforordningen (import av økologiske produkter fra ikke godkjente tredjeland), kan fortsette.

De importtillatelser som er gyldige til og med den 31. desember 2006, vil umiddelbart få forlenget gyldighet til 31. desember 2007. Importører med slike tillatelser kan dermed uten videre fortsette importen i 2007.

Det nye importsystemet innebærer at den nåværende ordning, hvor de enkelte medlemslandene utsteder importtillatelser til importører, godkjennes for å utføre økologikontroll i tredjeland og dessuten til å sertifisere de økologiske produkter som importeres til EØS. Kommisjonen skal sammen med medlemslandene godkjenne alle kontrollorgan innen de skal sertifisere økologiske produkter med henblikk på import til EU.

Overgangsordningen gir medlemslandene mulighet til å utstede importtillatelser i 12 måneder etter at Kommisjonen har offentliggjort den første lista med godkjente kontrollorganer i tredjeland. Overgangsperioden for import under artikkel 11, nr 6, vil dermed i praksis komme til å fungere i minst 2 år fra 1. januar 2007.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (økologiforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32006 D 0393 Kommisjonsvedtak 2006/393/EF av 31. mai 2006 om utvelgelse av Fellesskapets referanselaboratorium for munn- og klauvsjuka (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjennomfører kravet i direktiv 2003/85/EF (munn- og klauvsjukedirektivet) om at det skal utpekes et referanselaboratorium for munn- og klauvsjuka. Kommisjonen har i nært samarbeid med medlemsstatene hatt en anbudsrunde for å velge laboratorium. Det ble også tatt hensyn til kravene i artikkel 12(2) i forordning (EF) nr. 882/2004 (kontrollforordningen) for å sikre samsvar med fôr- og næringsmiddelregulering og dyrehelse- og dyrevernsregelverk. The Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory som støttes av the Biotechnology and Biological Sciences Research Council (BBSRC), er utpekt som referanselaboratorium for 5 år.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0427 Kommisjonsvedtak 2006/427/EF av 20. juni 2006 om fastsettelse av metoder for individprøving og avlsvurdering av godkjente avlsdyr av storfe (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter metoder til individprøving og avlsvurdering av storfe. Den erstatter kommisjonsvedtak 86/130/EØF som har vært endret flere ganger. Rettsakten kodifiserer for klarhetens skyld det eksisterende regelverket.

Merknader

Rettsakten inneholder ikke elementer som ikke allerede er implementert i norsk regelverk. Jfr. forskrift om reinavla (godkjente) avlsdyr av storfe 13. januar 1999. Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0437 Kommisjonsvedtak 2006/437/EF av 4. august 2006 om godkjenning av en diagnosehåndbok for aviær influensa i henhold til krav i rådsdirektiv 2005/94/EF (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner en diagnosehåndbok for aviær influensa. Diagnosehåndboken nedfeller Fellesskapets diagnostisk prosedyrer, prøvetakingsmetoder og kriterier for evaluering av resultater fra laboratorieprøver mhp bekreftelse av aviær influensa. Formålet med diagnosehåndboken er å koordinere Fellesskapets AI-prosedyrer, metoder og evaluering av resultater.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for forskriftsversendring.

Aktuelt regelverk på området er:

Plan for forebygging og bekjempelse av aviær influensa

Forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer

Forskrift tiltak ved funn av høypatogen aviær influensa hos villlevende fugl

Veterinærinstituttet er nasjonalt referanselaboratorium for aviær influensa og ansvarlig for at laboriemetoder og -prosedyrer gjennomføres i henhold til EUs krav.

Deler av håndboken vil være aktuelt å gjennomføre i forbyggings- og bekjempelsesplanen for aviær influensa.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0552 Kommisjonsvedtak 2006/552/EF av 3. august 2006 om endring av vedlegg XI i direktiv 2003/85/EF angående liste over laboratorier som er godkjent for å håndtere levende munn- og klauvsjukevirus til vaksineproduksjon (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten erstatter del B av vedlegg XI i direktiv 2003/85/EF. Det innebærer en oppdatering av listen over laboratorier som er autorisert for håndtering av levende MKS-virus til vaksineproduksjon. Tyskland har fornyet nødvendige sikkerhetsgarantier for sitt laboratorium og listen endres angående dette laboratoriet.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for endringer i regelverket.

Gjeldende regelverk på området:

Forskrift 27. juni 2002 om bekjempelse av dyresjukdommer

Forskrift 20. desember 1999 om vaksinasjon av husdyr, vilt, fisk og andre akvatiske dyr (vaksinasjonsforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og

likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0615 Kommisjonsvedtak 2006/615/EF av 13. september 2006 om midlertidig godkjenning av systemene for identifisering av og registrering av småfe i Det forente kongeriket i overensstemmelse med rådsforordning (EF) nr. 21/2004 (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder en midlertidig godkjenning av systemene for identifisering og registrering av småfe i Det forente kongeriket i overensstemmelse med rådsforordning (EF) nr. 21/2004. Rettsakten tillater Det forente kongeriket å erstatte det andre identifikasjonsmerket for småfe med et elektronisk merkesystem, med unntak av dyr som er gjenstand for samhandel innenfor Fellesskapet. Rettsakten åpner for at Det forente kongeriket kan videreføre den midlertidige godkjenningsordningen fra 1. mai 2006 til 30. juni 2007.

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og krever ikke gjennomføring i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0705 Kommisjonsvedtak 2006/705/EF av 20. oktober 2006 om godkjenning av plan for forebyggende vaksinerings mot aviær influensa av subtype H5 i utvalgte besetninger i Nordrhein- Westfalen i Tyskland etter direktiv 2005/94/EF (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner Tysklands plan for beskyttende vaksinerings mot aviær influensa av subtype H5 i utvalgte fjørfedyrehold i Nordrhein-Westfalen. Direktiv 2005/94/EF (AI-direktivet) åpner for beskyttende vaksinerings mot aviær influensa og Tysklands planer gir informasjon som krevd i direktivet. Tyskland har i 2006 hatt utbrudd av HPAI H5N1 hos villfugl, i en besetning og i en dyrepark. De vil nå gjennomføre et feltstudium for å samle inn data om vaksinerings som et verktøy i forbygging og bekjempelse av aviær influensa.

Planens innhold:

- Fjøre i tre utvalgte, kommersielle fjørfedyrehold vaksineres med inaktivert vaksine av aviær influensa subtype H5N2.
- Smittehygieniske tiltak og offentlig overvåking skal gjennomføres i de tre dyreholdene.
- Det skal gjelde forflytningsrestriksjoner for fjørfe, -produkter og -kadaver i de tre dyreholdene; innebærer at det ikke kan omsettes.
- Planen gjelder til 30. september 2008.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Relevant norsk regelverk er forskrift om vaksinasjon av husdyr, vilt, fisk og andre akvatiske dyr, samt plan for forebygging og bekjempelse av aviær influensa (instruks til Mattilsynet).

Sakkyndige instansers merknader/høringsuttalelser

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0759 Kommisjonsvedtak 2006/759/EF av 8. november 2006 om godkjenning av visse nasjonale programmer for bekjempelse av salmonella hos avlsflokker av tamhøns (*Gallus gallus*) (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner de nasjonale overvåkningsprogrammer for bekjempelse av salmonella hos avlsflokker av tamfjørfe av *Gallus gallus* som de medlemsstater listet opp i rettsaktens vedlegg har lagt frem for Kommisjonen. Kommisjonen godkjenner de nasjonale overvåkningsprogrammene etter forordning (EF) nr. 2160/2003 (zoonoseforordningen) artikkel 6. Vedtak 2006/759/EF konstaterer at overvåkningsprogrammene i de landene som listes opp i rettsaktens vedlegg oppfyller de relevante EU-veterinærbestemmelser og følgelig de krav som stilles i zoonoseforordningen.

Det følger av zoonoseforordningen artikkel 5 at medlemsstatene skal opprette nasjonale kontrollprogrammer for hver zoonose og hvert zoonotisk smittestoff oppført i zoonoseforordningens vedlegg I når Kommisjonen har fastsatt mål for reduksjonen av respektive zoonose eller zoonotisk smittestoff iht. zoonoseforordningen artikkel 4. Forordning (EF) nr. 1003/2005 fra 30. juni 2005 fastsetter et slikt felles mål for salmonella i avlsflokker av høns (*Gallus gallus*). Målsettingen gjelder serotyper av vesentlig betydning for folkehelsen (*S. Enteritidis*, *S. Typhimurium*, *S. Hadar*, *S. Infantis* og *S. Virchow*).

Etter dette har medlemsstatene 18 måneder på seg til å designe og etablere et nasjonalt salmonellaprogram, dvs. at fra og med 1. januar 2007, skal et operativt kontrollprogram være på plass. Innen denne tidsfristen skal Kommisjonen også ha godkjent den enkelte medlemsstats nasjonale program. Rettsakten bekrefter at slik godkjenning foreligger for de medlemsstater som er listet opp i rettsaktens vedlegg.

Merknader

Rettsakten krever ingen regelverksendring, men tilsvarende krav om etablering og godkjenning av nasjonalt kontrollprogram gjelder for Norge. Nytt salmonellakontrollprogram for fjørfe og nasjonalt regelverk som implementerer dette ligger for tiden i LMD for fastsettelse. Deretter vil det nasjonale programmet oversendes ESA iht. de prosedyrer som er beskrevet i zoonoseforordningens artikkel 6 for godkjenning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0778 Kommisjonsvedtak 2006/778/EF av 14. november 2006 vedrørende minimumskrav for opplysninger som skal framkomme ved inspeksjon av dyrebeseetninger (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler minstekrav for innsamling av informasjon under tilsyn med landbruksbedrifter, som har hold av produksjonsdyr beskrevet i direktivene 91/629/ EØF (kalver), 91/630/ EØF (svin), 98/58/EF (produksjonsdyr) og 1999/74/EF (verpehøns).

Rettsakten gjelder ikke fisk, idet kommisjonsvedtakets kapittel III i vedlegget viser til de korresponderende punktene under produksjonsdyrdirektivets (98/58/EF) vedlegg. Fisk omfattes dermed ikke av kommisjonsvedtaket, fordi fisk etter produksjonsdyrdirektivets artikkel 4 ikke er omfattet av direktivets vedlegg.

Rettsakten fastsetter at:

1. Medlemslandene er forpliktet å sørge for at den ansvarlige, nasjonale myndighet fører tilsyn og kontroll med at bestemmelsene i 91/629/ EØF (kalver) blir overholdt.
2. Medlemslandene er forpliktet å sørge for at den ansvarlige, nasjonale myndighet fører tilsyn og kontroll med at bestemmelsene i 91/630/ EØF (svin) blir overholdt.
3. Medlemslandene er forpliktet å sørge for at den ansvarlige, nasjonale myndighet fører tilsyn og kontroll med at bestemmelsene i 98/58/ EF (produksjonsdyr) blir overholdt og at det i tråd med bestemmelsene i rettsakten utarbeides rapporter vedrørende den ansvarlige, nasjonale myndighets tilsyn og kontroll.
4. Ved kommisjonsvedtak 2000/50/ EF angående minstekrav for tilsyn og kontroll med landbruksbedrifter etter 98/58/ EF er det bestemt at rapportene minst må omfatte kalver, svin og verpehøns. Dessuten er det i vedtaket bestemt hvilke opplysninger rapportene skal inneholde i forhold til hver dyreart og dyrekategori.
5. Kontrollene med produksjonsdyr som gjennomføres av medlemslandene, bør ikke bare omfatte et utvalg av arter omtalt i 98/58/ EF, dvs. kalver, svin og verpehøns, men også omfatte de mer generelle dyrevernskrav som er nedfelt i rettsakten. Rapporteringsplikten til Kommisjonen bør derfor omfatte både generelle og spesifikke krav etter fellesskapsretten.
6. Inspeksjonene vedrørende produksjonsdyr i medlemslandet bør dekke alle produksjonsdyr som omfattes av produksjonsdyrdirektivet 98/58/EF. Medlemslandenes rapporteringsplikt til Kommisjonen bør derfor utvides tilsvarende.
7. Medlemslandene er forpliktet til å sørge for at den ansvarlige myndighet foretar inspeksjoner for å sikre at minstekravene fastsatt i direktiv 1999/74/ EF for beskyttelse av eggleggende høner overholdes.
8. Erfaringene fra direktiv 91/629/EØF, 91/630/EØF, 98/58/EF og 1999/74/EF viser at det er forskjell på de ulike medlemslandenes planlegging, gjennomføring, registrering og rapportering vedrørende inspeksjoner som den ansvarlige myndighet har foretatt i henhold til de nevnte direktiver.
9. Innsamling av data om dyrevelferdsinspeksjoner er av avgjørende betydning for om Fellesskapet kan evaluere virkningene av sin politikk på området. I tillegg er det viktig at dyrevelferdsbestemmelsene anvendes ensartet, fordi ulik anvendelse i medlemslandene kan påvirke landbruksbedriftenes konkurranseevne. Der er derfor nødvendig å oppdatere minstekravene til inspeksjon av produksjonssteder der det holdes produksjonsdyr.
10. I henhold til avsnitt V i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontroll, med tanke på at verifikasjon på før- og matvarebestemmelsene, samt dyrevelferds- og dyrehelsebestemmelsene overholdes, skal det utarbeides kontrollplaner, herunder årsrapporter. Medlemslandenes nåværende rapporteringsforpliktelser i henhold til vedtak 2000/50/EF bør innarbeides i den nevnte forordning, spesielt med hensyn til frekvens og frist for rapportering til Kommisjonen.
11. Dyrevelferdsforholdene påvirkes av produksjonsmetodene. Derfor var produksjonsmetoder et hensiktsmessig grunnlag for å innhente opplysninger. Når det gjelder eggleggende høner bør det særlig vises til kommisjonsforordningen (EF) nr 2295/2003 om gjennomføringsbestemmelser til rådsforordning (EØF) nr. 1907/90 om handelsnormer for egg, da

de inneholder supplerende krav til alternative systemer.

12. Det eksisterende system for innsamling og analyse av opplysninger fra medlemslandene innebærer en administrativ byrde for så vel Kommisjonen som medlemslandene. Det skaper også risiko for at data endres. Det er derfor nødvendig å gjennomføre en gjennomførbarhetsstudie for etableringen av et moderne informasjonssystem på fellesskapsplan, med tanke på å forbedre og lette innsamling og analyse av data som kreves i denne forbindelse.

13. Vedtak 2000/50/EF oppheves og erstattes av vedtak 2006/778/EF.

14. Tiltakene foreslått i dette vedtak er i overensstemmelse med uttalelsene fra Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse.

Vedtaket artikkel 3 bestemmer at følgende opplysninger skal nedtegnes ved hvert tilsyn eller kontroll, enten på papir eller elektronisk:

1. Dato for inspeksjonen og bedriftens identitet
2. Kategorier av driftssystemer og de respektive fellesskapsbestemmelsene i henhold til vedlegg I
3. Kategorier av avvik, med en referanse til de aktuelle fellesskapsbestemmelsene i henhold til vedlegg II
4. De administrative kategoriene av brudd på fellesskapsbestemmelsene og tiltakene den ansvarlige myndighet iverksetter i henhold til vedlegg III.

- Vedtakets artikkel 4 bestemmer at minst fem av de i kapittel I vedlegg II nevnte kategorier og etterlevelsen av de tilsvarende bestemmelser i 91/629/ EØF skal inspiseres. Den ansvarlige myndighet skal registrere alle konstaterte forekomster av manglende overholdelse av regelverket.

- Vedtakets artikkel 5 bestemmer at minst fire av de i kapittel II vedlegg II nevnte kategorier og etterlevelsen av de tilsvarende bestemmelser i 91/630/ EØF skal inspiseres. Den ansvarlige myndighet registrerer alle konstaterte forekomster av manglende overholdelse av regelverket.

- Vedtakets artikkel 6 bestemmer at minst fire av de i kapittel III vedlegg II nevnte kategorier og etterlevelsen av de tilsvarende bestemmelser i 98/58/ EF skal inspiseres. Den ansvarlige myndighet registrerer alle konstaterte forekomster av manglende overholdelse av regelverket.

- Vedtakets artikkel 7 bestemmer at minst tre av de i kapittel IV vedlegg II nevnte kategorier og etterlevelsen av de tilsvarende bestemmelser i 1999/74/ EF skal inspiseres. Den ansvarlige myndighet registrerer alle konstaterte forekomster av manglende overholdelse av regelverket.

- Vedtakets artikkel 8 bestemmer at alle medlemsland den innen den 30. juni 2009, og deretter årlig innen 30. juni, skal innrapportere den informasjonen, som er innsamlet og opptegnet i samsvar med dette vedtaket, under inspeksjoner foretatt i det foregående kalenderår.

Rapporten skal inneholde de opplysningene som er omhandlet i vedlegg IV og ledsages av en analyse av de mest alvorlige forekomster av manglende overholdelse av regelverket og en nasjonal handlingsplan for forebygging og reduksjon av slike tilfeller i de kommende år.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1505 Kommisjonsforordning EF nr. 1505/2006 av 11. oktober 2006 om implementering av rådsforordning (EF) nr. 21/2004 vedrørende minimum antall

kontroller som skal gjennomføres i relasjon til identifikasjon og registrering av småfe (vedlegg I kap I LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjennomfører rådsforordning (EF) nr. 21/2004 vedrørende minimum antall kontroller som skal gjennomføres i relasjon til identifikasjon og registrering av småfe. Myndighetene skal årlig kontrollere minst 3% av besetningene og minst 5 % av dyrene i medlemsstaten, etter en mal gitt i forordningen. Utvelgelsen av besetninger skal gjøres på grunnlag av en risikoanalyse. Myndighetene skal skrive en rapport etter hvert kontrollbesøk. Rettsakten krever at myndighetene skal lage en årsrapport som første gang skal sendes Kommisjonen/ ESA innen 31. august 2008 og deretter 31. august hvert år. Vedlegget til rettsakten er en modell over hva årsrapporten skal inneholde.

Merknader

Rettsakten forutsettes gjennomført som en instruks for myndighetene, fordi den kun inneholder krav til myndighetene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32006 D 0335 Kommisjonsvedtak 2006/335/EF av 8. mai 2006 om å tillate Polen å forby bruk, i hele landet, av 16 genetisk modifiserte maissorter med den genetiske modifikasjon MON 810, som er oppført i den felles sortsliste for plantearter til jordbruksformål, i henhold til rådsdirektiv 2002/53/EF (vedlegg I kap III LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at Polen gis anledning til å forby bruk av tilsammen 16 genmodifiserte sorter av mais i hele landet. Det er ikke satt vilkår om tidsbegrensning for et forbud. Rettsakten er fastsatt med hjemmel i artikkel 16.2.b) i rådsdirektiv 2002/53 som gir enkeltland mulighet for å forby bruk av konkrete sorter i hele eller deler av landet. Et av vilkårene for at en slik tillatelse kan gis, slik som i dette tilfellet for Polens del, er at sorten(e) ikke har de kvaliteter, egenskaper eller modenhetsklasse som gjør den aktuell å dyrke i landet. Rettsakten retter seg bare mot Polen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0338 Kommisjonsvedtak 2006/338/EF av 8. mai 2006 om å tillate Polen, på landets område, å forby bruk av visse maissorter som er oppført i den felles sortliste over plantearter til jordbruksformål, i henhold til rådsdirektiv 2002/53/EF (vedlegg I kap III LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at Polen gis anledning til å forby bruk av over 700 sorter av mais i hele landet. Det er ikke satt vilkår om tidsbegrensning for et forbud.

Rettsakten er fastsatt med hjemmel i artikkel 16.2.b) i rådsdirektiv 2002/53 som gir enkeltland mulighet for å forby bruk av konkrete sorter i hele eller deler av landet. Et av vilkårene for at en slik tillatelse kan gis, slik som i dette tilfellet for Polens del, er at sorten(e) ikke har de kvaliteter, egenskaper eller modenhetsklasse som gjør den aktuell å dyrke i landet. Rettsakten retter seg bare mot Polen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 D 0934 Kommisjonsvedtak 2006/934/EF av 14. desember 2006 om fortsettelsen i 2007 med de sammenlignende EU-prøver og -analyser av frø og formeringsmateriale av *Asparagus officinalis* L. i henhold til rådsdirektiv 2002/55/EF som ble påbegynt i 2005 (vedlegg I kap III LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at en serie med sammenlignende prøver og analyser i EU-landene av frø og formeringsmateriale av *Asparagus officinalis* L. (asparges) som ble påbegynt i 2005, skal videreføres i 2007. Denne prøve- og analyseserien ble opprinnelig fastsatt ved kommisjonsvedtak 2005/5/EF, og prøver og analyser skal fortsette i samsvar med denne.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer. Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32007 D 0066 Kommisjonsvedtak 2007/66/EF av 18. desember 2006 om et tidsbegrenset forsøk vedrørende økning av maksimumsvekten for et parti såvare av visse jordbruksvekster i henhold til rådsdirektiv 66/401/EØF (vedlegg I kap III LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter at det skal gjennomføres et tidsbegrenset forsøk slik at det ved omsetning av såvarer av enkelte arter fôrvekster tillates en maksimum partivekt på 25 tonn. Dette vil da være et unntak fra gjeldende bestemmelse i rådsdirektiv 66/401/EØF hvor den øvre grense for vekten av såvareparti av disse artene er satt til 10 tonn.

Forutsetningen for et slikt forsøk er bl.a. at de autoriserte såvareforretningene som benytter seg av økte partivekter i forsøksperioden innarbeider særlige prosedyrer i sitt kvalitetssystem, og at man deltar i de felles prøvetakings- og analyseopplegg som skal gjennomføres for å dokumentere resultatene.

Forsøket skal vare fram til juni 2012, og det enkelte medlemsland avgjør selv om det vil delta i forsøket.

Medlemsland som deltar i forsøket, skal avlegge årlig rapport til Kommisjonen.

Merknader

Aktuelt regelverk er forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32006 L 0010 Kommisjonsdirektiv 2006/10/EF av 27. januar 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere forklorfenuron og indoksakarb som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer to EU-nye virksomme stoffer (plantevernmidler) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet per 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland iht kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder de aktuelle virksomme stoffene for eventuell godkjenning i medlemslandene, skal det tas spesielt hensyn til følgende:

- Forklorfenuron: Potensialet for grunnvannsforurensning når stoffet brukes i områder med sårbar jord og/eller klimatiske forhold. Risikoreduserende tiltak skal iverksettes ved behov.

- Indoksalcarb: Beskyttelse av vannlevende organismer. Risikoreduserende tiltak skal iverksettes ved behov.

Merknader

Rådssdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr 40 (1993-94) bind 5A s. 575), men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene. Vedtaket har derfor ingen rettslige konsekvenser for Norge.. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for stoffene (brukt som plantevernmiddel) i Norge:

Forklorfenuron: Ikke i Norge

Indoksalcarb: Innmeldt til prøving i 2001

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet av Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0016 Kommisjonsdirektiv 2006/16/EF av 7. februar 2006 om endring av rådssdirektiv 91/414/EØF for å inkludere oksamyl som virksomt stoff (vedlegg II kap XV LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer et eksisterende virksomt stoff (plantevernmiddel) i vedlegg I til rådssdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet per 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland iht kriteriene i rådssdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder oksamyl for eventuell godkjenning i medlemslandene skal det tas spesielt hensyn til følgende: Beskyttelse av fugler og pattedyr, meitemark, akvatiske organismer, overflatevann og grunnvann i sårbare situasjoner. Godkjenningsbetingelsene må inkludere risikoreduserende tiltak ved behov. Det skal tas spesielt hensyn til sikkerhet for brukerne. Godkjenningsbetingelsene må inkludere krav til bruk av verneutstyr ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingen for grunnvannskontaminering i sure jordtyper, fugler og pattedyr samt meitemark. De skal sørge for at industrien leverer slik dokumentasjon til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.

Merknader

Rådssdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr 40 (1993-94) bind 5A s. 575), men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene. Vedtaket har derfor ingen rettslige konsekvenser for Norge. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for oksamyl (brukt som plantevernmiddel) i Norge: Ikke i Norge

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet av Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0019 Kommisjonsdirektiv 2006/19/EF av 14. februar 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere 1-metylsyklopropen som virksomt stoff (vedlegg II kap XV LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer et EU-nytt virksomt stoff (plantevernmiddel) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet per 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland iht kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder 1-metylsyklopropen for eventuell godkjenning i medlemslandene er det ikke angitt spesielle forhold som må hensyntas. En eventuell godkjenning kan imidlertid kun omfatte bruk som vekstregulator etter høsting i lukkede lagerrom.

Merknader

Rådsdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. Særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr 40 (1993-94) bind 5A s. 575), men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene. Vedtaket har derfor ingen rettslige konsekvenser for Norge. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004. Status for 1-metylsyklopropen (brukt som plantevernmiddel) i Norge: Ikke i Norge, slik bruk etter høsting tillates ikke.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet av Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0039 Kommisjonsdirektiv 2006/39/EF av 12 april 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere klodinafop, pirimikarb, rimsulfuron, tolklofos-metyl og triticonazol som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV LMD)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer 5 eksisterende virksomme stoffer (plantevernmidler) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet per 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland iht kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder de aktuelle stoffene for eventuell godkjenning i medlemslandene skal det tas spesielt hensyn til følgende:

Klodinafop: Ingen.

Pirimikarb: Sikkerhet for brukerne inkludert angivelse av passende verneutstyr. Beskyttelse av vannlevende organismer, inkludert risikoreduserende tiltak som buffersoner el.l. ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingen for fugler og for potensiell grunnvannsforurensning spesielt med hensyn til metabolitten R35140, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.

Rimsulfuron: Beskyttelse av planter andre enn de som skal bekjempes, samt grunnvann i sårbare situasjoner. Godkjenningsbetingelsene skal inkludere risikoreduserende tiltak ved behov.

Tolklofos-metyl: Ved vurdering av søknader om bruk av tolklofos-metyl til andre formål enn behandling av potet før setting og jordbehandling i salat i veksthus må nødvendig dokumentasjon iht kravene i artikkel 4(1)(b) i rådsdirektiv 91/414/EØF innleveres.

Triticonazol: Ved vurdering av søknader om bruk av triticonazol til andre formål enn beising av frø må nødvendig dokumentasjon iht kravene i artikkel 4(1)(b) i rådsdirektiv 91/414/EØF innleveres.

Det må tas spesielt hensyn til beskyttelse av brukere, og godkjenningsbetingelsene må inkludere krav til bruk av verneutstyr ved behov. Det må tas hensyn til potensialet for grunnvannsforurensning i sårbare soner, spesielt fra det svært persistente virksomme stoffet og dets metabolitt RPA 406341. Det må tas hensyn til behovet for beskyttelse av frøetende fugler (langtidsrisiko). Godkjenningsbetingelsene må inkludere risikoreduserende tiltak ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingen for frøetende fugler, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.

Merknader

Rådsdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene, og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for stoffene (brukt som plantevernmiddel) i Norge:

Klodinafop: Ikke i Norge.

Pirimikarb: Godkjent.

Rimsulfuron: Godkjent.

Tolklofos-metyl: Godkjent.

Triticonazol: Godkjent.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet av Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32006 D 0310 Kommisjonsvedtak 2006/310/EF av 21. april 2006 om om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF om unntak for bruk av bly for å tilpasse vedlegget til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XV MD)

Sammendrag av innhold

Innholdet av visse farlig stoffer i elektriske og elektroniske produkter (ee-produkter) reguleres i direktiv 2002/95/EF - RoHS-direktivet - Restrictions on Hazardous Substances. Bestemmelsene trådte i kraft 1. juli 2006. Følgende produktgrupper er omfattet: hvitevarer og andre husholdningsapparater, IT- og teleutstyr, forbrukerutstyr (brunevarer), belysningsutstyr og lyskilder, elektrisk og elektronisk verktøy, leketøy og fritids- og sportsutstyr, og salgs- og pengeautomater. Gjennom vedtak 2006/310/EF tillates fortsatt bruk av bly i spesifikke bruksområder i noen bestemte produkter:

- Bly i rørlamper med silikatbelagte rør
- Blyhalogenid som lysemne i høyintensive utladningslamper (HID-lamper) for reprografi
- Bly som aktivator i lyspulver (1 vektprosent bly eller mindre) i utladningslamper – dels i utladningslamper som anvendes som solarielamper og som inneholder fosfor som for eksempel BSF – dels i spesiallamper som anvendes til lyskopiering, litografi, insektsfeller, fotokjemiske prosesser og herdingsprosesser og som inneholder fosforer som for eksempel SMS
- Bly i særlige sammensetninger som PbBiSn-Hg og PbInSn-Hg som hovedamalgam og PbSn-Hg som hjelpeamalgam i kompaktlysstofflamper
- Blyoxid i glass som benyttes i glasslodging i for- og bakplater i flate flourerende lamper i billedskjermer med flytende krystaller (LCD).

Merknader

Visse komponenter og materialer som inneholder bly har det foreløpig vist seg vanskelig å finne fullgode erstatninger for, eller helse- og miljøulempene ved disse alternativene er større enn fordelene. Bly kan derfor fortsatt benyttes i disse spesifikke bruksområder i noen helt bestemte produktgrupper inntil det finnes fullgode erstatninger. Dette kan også være produkter, primært lamper, hvor f eks det lave strømforbruket ved denne lampetypen er klart mer fordelaktig enn ulempene ved et forholdsvis lite forbruk av bly. Bestemmelsene i direktiv 2002/95/EF er implementert i norsk regelverk gjennom forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Gjennomføring av kommisjonsvedtak 2006/310/EF vil kreve endringer i produktforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i EØS-spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Sosialdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32005 L 0090 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/90/EF av 18. januar 2006 om 29. endring av direktiv 76/769/EØF om begrensninger i omsetning og bruk av enkelte farlige stoffer og produkter – CMR (vedlegg II kap XV MD)

Sammendrag av innhold

Direktiv 76/769/EØF (begrensningsdirektivet) gir regler om begrensninger i omsetning og bruk av enkelte skadelige stoffer og produkter.

Direktiv 67/548/EØF gir regler for klassifisering og merking av farlige stoffer. Stoffer som klassifiseres som arvestoffskadelige, reproduksjonsskadelige og kreftfremkallende (CMR) i kategori 1 og 2, dvs. merkes "giftig", skal vurderes med tanke på omsetningsrestriksjoner i henhold til direktiv 76/769/EØF.

I direktiv 94/60/EF, som er 14. endring av direktiv 76/769/EØF, etableres det en liste over stoffer som er klassifisert som arvestoffskadelige, reproduksjonsskadelige eller kreftfremkallende (CMR-stoffer) i kategori 1 eller 2. Det fastsettes at disse stoffene ikke skal brukes i stoffer eller produkter som slippes på markedet til vanlige forbrukere. CMR-klassifiseringen av disse stoffene er definert i vedleggl til direktiv 67/548/EØF. Vedlegg I til direktiv 67/548/EØF oppdateres regelmessig.

I direktiv 94/60/EF pålegges Kommisjonen å legge frem for Parlamentet og Rådet videre forslag om å legge til flere CMR-stoffer til vedlegg I til direktiv 76/769/EØF ikke senere enn seks måneder etter publisering av nye CMR-stoffer i henhold til direktiv 67/548/EØF.

Gjennom Kommisjonsdirektiv 2004/73/EF (29. tekniske tilpasning til direktiv 67/548/EØF) reklassifiseres en rekke stoffer i tillegg til klassifisering av nye stoffer. Direktiv 2005/90/EF legger til de stoffer som er klassifisert som CMR-stoffer i kategori 1 eller 2 i hht. direktiv 2004/73/EF til vedlegg I i direktiv 76/769/EØF slik at de kan omfattes av omsetningsrestriksjoner. Direktivet er en positiv forbedring av regelverket.

Merknader

- Forskrift av 16. juli 2002 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier
- Forskrift av 1. juni 2004 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
- Yrkesmessig håndtering av kjemikalier er regulert i forskrift om vern mot eksponering for kjemikalier på arbeidsplassen (kjemikalieforskriften) fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet som forvaltes av Direktoratet for arbeidstilsynet. Denne forskriften er også gjort gjeldende på Petroleumstilsynets myndighetsområde både på sokkelen og på petroleumsanleggene på land.

Norge deltar aktivt i EUs arbeidsgruppe for begrensningsdirektivet og EUs arbeidsgruppe for klassifisering og merking av farlige stoffer som dette direktivet faller inn under. Myndighetene er i kontakt med berørte parter. Kapittel 5 i produktforskriften fanger opp forbudet mot omsetning av de aktuelle CMR-stoffene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 L 0140 Kommisjonsdirektiv 2006/140/EF av 20. desember 2006 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF om inkludering av sulfurylfluorid som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD)

Sammendrag av innhold

Biocidprodukter brukes til å bekjempe uønskede organismer. Biociddirektivet 98/8/EF innførte harmoniserte regler for godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter i EØS-markedet. Dette regelverket er gjennomført i Norge gjennom forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften). Bakgrunnen for regelverket er at mange biocider og biocidprodukter har svært betenkelige egenskaper i forhold til helse og miljø. Godkjenning av denne typen stoffer og produkter, basert på grundige vurderinger, bidrar derfor til bedre beskyttelse av menneskers helse og det ytre miljø.

Biociddirektivet har etablert overgangsordninger for aktive stoffer som ble markedsført på EØS-markedet før 14. mai 2000. Disse er omtalt som eksisterende aktive stoffer og de skal vurderes av EØS-landene i prioritert rekkefølge over en tiårsperiode. Forordning 1896/2000 gir frister for identifikasjon og notifikasjon av eksisterende aktive stoffer. For å kunne inngå i vurderingsprogrammet for eksisterende aktive stoffer, måtte stoffene være meldt (notifisert) til Kommisjonen innen 28. mars 2002. Denne fristen ble senere forlenget til 31. januar 2003 gjennom forordning 1687/2002.

På bakgrunn av dokumentasjon om stoffenes egenskaper er det satt opp prioritetslister. Disse listene finnes i vedleggene til forordning 2032/2003 som også gir detaljerte regler for gjennomføring av andre fase av det 10-årige vurderingsprogrammet for biocidprodukter mht. dokumentasjonskrav, tidsfrister, godkjenning av data, evaluering, samarbeid osv. Det er besluttet at stoffer som inngår i rottemidler og treimpregneringsmidler skal vurderes først. Frist for fullstendig søknad for disse stoffene var senest 28. mars 2004. Etter endt vurdering skal det fattes beslutning om hvorvidt det aktive stoffet skal godkjennes for bruk i gitte typer biocidprodukter, og stoffet inkluderes ev i vedlegg I til direktiv 98/8/EF - biociddirektivet.

Vurdering av det aktive stoffet sulfurylfluorid er gjennomført med Sverige som ansvarlig rapportør. Gjennom kommisjonsdirektiv 2006/140/EF opptas stoffet sulfurylfluorid som første aktive stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Sulfurylfluorid er dermed godkjent for bruk i trebeskyttelsesmidler. Direktiv 2006/140/EF sier også at landene skal ha på plass endringen i nasjonalt regelverk innen utgangen av 2007 og rapportere om dette til Kommisjonen. Oppføringen av sulfurylfluorid i vedlegg I skal gjelde fra 01.01.2009, og søknad om godkjenning av trebeskyttelsesmidler inneholdende sulfurylfluorid som aktivt stoff skal sendes myndighetene innen samme dato. Eventuelt skal det dokumenteres at det er søkt om godkjenning for tilsvarende produkt i et annet EU-land, og at søknaden om gjensidig godkjenning vil bli sendt. Alle trebeskyttelsesmidler med sulfurylfluorid som aktivt stoff skal være godkjente i henhold til dette direktivet (og biociddirektivet) innen 31.12.2010.

Medlemsstatene skal sikre at godkjenninger gis på følgende betingelser:

- produktet må kun selges til og benyttes av profesjonelle brukere som har fått opplæring i bruken av det
- brukere/operatører og andre tilstedeværende beskyttes med egnede risikobegrensende tiltak
- konsentrasjoner av sulfurylfluorid i troposfæren langt fra forurensningskilder overvåkes. Videre skal innehavere av godkjenning sende inn overvåkningsrapporter til Kommisjonen hvert femte år fra og med 1. januar 2009.

Merknader

Det fremgår av forskjellige undersøkelser som er foretatt at biocidprodukter som benyttes som trebeskyttelsesmidler og som inneholder sulfurylfluorid, oppfyller de aktuelle kravene spesielt med hensyn til anvendelsesformålet som er undersøkt og utførlig beskrevet i vurderingsrapporten. Ved at sulfurylfluorid tas inn i vedlegg I sikrer man at det i alle medlemsstatene kan gis, endres eller tilbakekalles godkjenninger av biocidprodukter som brukes som trebeskyttelsesmiddel og som inneholder sulfurylfluorid. Samtidig som stoffet godkjennes og kan benyttes i biocidprodukter til trebeskyttelse, knyttes det strenge krav til hvem som kan bruke det, hvordan det skal brukes og overvåkning knyttet til bruken. Dette sikrer en bedre og tryggere bruk både i forhold til folks helse og det ytre miljø.

Direktiv 2006/140/EF medfører behov for endringer i biocidforskriften. Norske myndigheter deltar aktivt i arbeidsgruppen for biociddirektivet og er i kontakt med berørte parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32006 L 0021 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/21/EF av 15. mars 2006 om håndtering av avfall fra utvinningsindustrien og om endring av direktiv 2004/35/EF (vedlegg XX kap V MD)

Sammendrag av innhold

Bakgrunnen for EU-kommisjonens utarbeidelse av et regelverk om håndtering av avfall fra mineralindustrien er bl.a. to alvorlige hendelser for få år siden der dambrudd forårsaket spredning av store mengder forurensninger til omgivelsene med store miljøkonsekvenser. Hendelsene gjorde at det ble satt økt fokus på både miljømessige og sikkerhetsmessige aspekter ved gruvevirksomhet, og det ble fra flere hold etterlyst en gjennomgang og endring av regelverket.

Det har dessuten vist seg at enkelte av kravene i deponidirektivet (1999/31/EF) er lite egnet til å regulere avfall fra mineralindustrien, og det ble derfor i år 2000 besluttet å utarbeide et eget direktiv med krav som er skreddersydd for å håndtere avfall fra mineralindustrien. Det ble samtidig startet prosesser med sikte på å revidere det såkalte Seveso II-direktivet, slik at dette også skal omfatte ulykker ved gruvevirksomhet, og å utarbeide et referansedokument om beste tilgjengelige teknikker (BAT) for håndtering av avgang og steinavfall fra gruveindustrien, jf. IPPC-direktivet 1996/61/EF.

Formålet med det nye direktivet (heretter kalt "mineralavfallsdirektivet") er å forhindre eller redusere negative helse- og miljømessige effekter i forbindelse med håndtering av avfall fra mineralindustrien. Forslaget omfatter krav som skal ivareta både forurensningsmessige og sikkerhetsmessige hensyn. Direktivet omfatter håndtering av avfall fra prospektering, utvinning, bearbeiding og lagring av mineralressurser og fra drift av steinbrudd (heretter kalt "utvinningsavfall"). Smelting regnes i denne sammenheng ikke som bearbeiding, og avfall fra

metallurgisk industri er derfor ikke omfattet. Avfall som ikke er typisk for mineralindustrien (husholdningsavfall, spillolje, batterier, utrangerte kjøretøyer etc.) og avfall fra utvinning av mineralressurser offshore er også unntatt fra direktivet.

I direktivteksten sies det ellers eksplisitt at avfall som omfattes av mineralavfallsdirektivet ikke samtidig skal omfattes av deponidirektivet (1999/31/EF).

Et sentralt krav i mineralavfallsdirektivet er at det skal foreligge tillatelse fra ansvarlig myndighet før en ny "waste facility" (heretter kalt "avfallsfasilitet") for utvinningsavfall kan anlegges og tas i bruk. Med avfallsfasiliteter menes her for eksempel sedimentasjonsbassenger for flotasjonsavfall og tipper for forskjellige typer fast utvinningsavfall.

Et annet sentralt krav i direktivet er at det skal utarbeides en avfallshåndteringsplan for hver avfallsfasilitet. Avfallshåndteringsplanen skal omfatte hele "livsløpet" til avfallsfasiliteten, herunder konstruksjon, drift, avslutning og etterdrift, og skal inneholde nok informasjon til at myndighetene kan vurdere om kravene i direktivet overholdes. Det stilles også krav om at utvinningsavfall skal karakteriseres med hensyn til fysiske og kjemiske egenskaper.

Direktivet fokuserer ellers sterkt på sikkerhetsmessige forhold, og det stilles krav om at medlemslandene skal sørge for at alle avfallsfasiliteter som omfattes av direktivet klassifiseres i kategori A eller B. Kategori A skal omfatte avfallsfasiliteter som kan representere en betydelig potensiell fare for omgivelsene, for eksempel ved at dambrudd medfører ras og flom nedstrøms avfallsfasiliteten. Kategori B skal omfatte alle andre avfallsfasiliteter. Den ansvarlige for en kategori A-lokalitet skal utarbeide en beredskapsplan for eget område, mens ansvarlige myndigheter får ansvaret for å utarbeide tilsvarende beredskapsplaner for øvrige områder som kan bli berørt ved større ulykker.

Direktivet åpner for deponering av utvinningsavfall i sjø eller ferskvann, forutsatt at dette gjøres på en måte som ikke kommer i konflikt med kravene i EUs rammedirektiv for vann (2000/60/EF).

Det stilles videre krav om etablering av en finansiell garanti med sikte på å sikre forsvarlig avslutning og etterdrift av avfallsfasiliteter i henhold til direktivets krav. Garantien skal være etablert før en avfallsfasilitet tas i bruk. Garantibeløpet skal fastsettes av myndighetene på grunnlag av en stedsspesifikk behovsvurdering og skal justeres jevnlig i takt med endringer i forventet behov.

Avfallsfasiliteter for inert utvinningsavfall og ikke-forurensset jord er unntatt fra flere av kravene i direktivet, bl.a. kravet om tillatelse og finansiell garanti. Dette vil bl.a. innebære at for eksempel et stort antall steinbrudd vil kunne få forenklete krav. Krav om avfallshåndteringsplan vil imidlertid bli gjort gjeldende for alle avfallsfasiliteter som omfattes av direktivet.

Direktivet stiller ellers krav om at ansvarlig myndighet i medlemslandene skal inspisere avfallsfasiliteter før disse tas i bruk og deretter jevnlig i drifts- og etterdriftsfasen. Videre kreves det at medlemslandene skal sørge for at nedlagte avfallslokaliteter som medfører eller kan medføre alvorlige negative helse- og miljøeffekter blir kartlagt og overvåket.

Direktivet skal implementeres i medlemslandene innen 2 år etter ikrafttredelse. For eksisterende avfallsfasiliteter gjøres det gjeldende et sett med overgangsbestemmelser.

Kommisjonen skal innen 2 år etter ikrafttredelse utarbeide tekniske retningslinjer for bl.a. etablering av finansielle garantiordninger, gjennomføring av inspeksjoner, klassifisering av avfallslokaliteter etc. Medlemslandene skal rapportere status for oppfølgingen av direktivets krav til kommisjonen hvert 3 år.

Merknader

Gjeldende norsk regelverk og politikk på område:

Forurensningsloven gir hjemmel for å stille krav til håndtering og disponering av avfall, inkludert avfall fra mineralindustrien, i forskrifter og enkeltvedtak.

Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) kap. 9 om deponering av avfall av 01.06.04, fastsatt i medhold av forurensningsloven, regulerer deponering av avfall på land. Forskriften er først og fremst tilpasset deponering av "kommunalt avfall", men omfatter også deponering av for eksempel produksjonsavfall fra industribedrifter i bedriftsinterne deponier. Et sentralt krav i forskriften er at den ansvarlige for deponiet skal ha tillatelse fra forurensningsmyndigheten. Avfall fra mineralindustrien er i utgangspunktet omfattet av forskriften, men det er likevel gjort et spesifikt unntak for "ordinært inert gruve- og steinbruddsavfall".

Kravene i det nye mineralavfallsdirektivet vil utfylle kravene i avfallsforskriftens kap. 9 og bidra til å klargjøre grenseoppgangen mellom utvinningsavfall og annet avfall.

Større virksomheter som driver utvinning av mineraler vil som en hovedregel ha en tillatelse etter forurensningsloven som er gitt av SFT. Disse tillatelsene vil normalt omfatte alle sider ved virksomheten som kan medføre forurensning, herunder avfallshåndtering/deponering. Andre virksomheter, som for eksempel pukkverk, kan ha tillatelse fra Fylkesmannen. Et betydelig antall mindre virksomheter, som for eksempel rene steinbrudd, drives også uten at det er stilt spesifikke miljøkrav etter forurensningsloven.

Plan- og bygningsloven gir kommunen hjemmel for å stille krav vedrørende bl.a. arealbruk og påvirkning av helse og miljø i forbindelse med etablering av for eksempel avfallsdeponier. Det antas at de aller fleste mindre virksomheter som nå vil bli omfattet av mineralavfallsdirektivet vil være regulert i henhold til plan- og bygningsloven og at det eventuelt i enkelte tilfeller også kan ha blitt stilt krav i henhold til kommunehelsestjenesteloven. Enkelte større virksomheter fungerer imidlertid som eget bygningsråd innenfor eget bedriftsområde.

Forskrift om konsekvensutredninger etter plan- og bygningsloven kommer til anvendelse ved etablering av større ny virksomhet som omfatter utvinning av mineraler. Forskriften krever at de miljømessige konsekvensene skal være tilfredsstillende utredet før utvinning starter.

Mineralindustrien reguleres for øvrig også gjennom regelverk fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet og Bergvesenet med Bergmesteren for Svalbard.

Direktivet vil kreve endringer i norsk regelverk. Det legges opp til at direktivet gjennomføres ved at det fastsettes et nytt kapittel om mineralavfall i avfallsforskriften.

Direktivet vil sannsynligvis også innebære at det må gjøres endringer i tillatelser etter forurensningsloven gitt til virksomheter som driver utvinning av mineralressurser og håndtering av utvinningsavfall.

Direktivet vil medføre noe merarbeid for berørte myndigheter i Norge i forbindelse med nødvendige endringer av forskrifter og tillatelser.

Direktivet stiller krav om at myndighetene skal utarbeide beredskapsplaner for områder som kan tenkes å bli rammet ved alvorlige ulykker i tilknytning til såkalte kategori A-fasiliteter. Det er ikke foretatt noen systematisk vurdering av avfallsfasiliteter mht. skadepotensial, men det synes likevel klart at ytterst få vil kunne bli klassifisert i kategori A. Kravet om beredskapsplaner i antas derfor ikke å ville få store konsekvenser, verken for myndighetene eller bransjen.

De økonomiske konsekvensene for de private aktørene i Norge antas å ville bli beskjedne, både for de relativt få som vil omfattes av direktivet i sin helhet, og for de mange mindre virksomhetene som vil få forenklede krav.

Kravet som stilles til avfallshåndteringsplan bør i stor grad være ivaretatt allerede gjennom generelle krav til internkontroll og eventuelle spesifikke krav fra kommunen og forurensningsmyndigheten i tillatelser. Kravene til karakterisering av avfall kan medføre visse kostnader til å få gjennomført nødvendige tester.

Innen pukk og grusbransjen ser man for seg at direktivet vil utvide avfallsbegrepet noe, ved at for eksempel lagrede hauger med finstoff inne på bedriftsområdet som virksomheten har problemer med å få solgt i utgangspunktet vil bli definert som avfall. For de dette gjelder, vil det måtte gjennomføres tester for å avklare om for eksempel massene er inerte.

Kravet om finansiell garanti for å sikre en miljømessig forsvarlig avslutning og etterdrift av lokaliteten vil kunne medføre økte kostnader for enkelte aktører. Kravet er i samsvar med prinsippet om at forurenser skal betale. Tilsvarende krav finnes allerede i deponidirektivet og i den norske avfallsforskriften kap. 9 om deponering. Erfaringene så langt tilsier at det vil kunne bli vanskelig å få etablert slike garantier som står seg i tilfelle konkurs. Kostnadene vil i stor grad avhenge av hvilke type ordninger som blir valgt.

For offentlige myndigheter vil direktivet heller ikke medføre store økonomiske konsekvenser, selv om arbeidet med å tilpasse regelverket og endre tillatelser vil kreve noe merarbeid for forurensningsmyndigheten.

Direktivets krav om kartlegging av nedlagte avfallslokaliteter som kan medføre alvorlig miljøpåvirkning antas ikke å innebære nevneverdige kostnader, siden alle slike lokaliteter av betydning antas å være relativt godt kartlagt allerede.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32006 L 0094 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/94/EF av 12. desember 2006 om felles regler for visse former for godstransport på veg (vedlegg XIII kap II SD)

Sammendrag av innhold

Direktivet gir en konsolidert versjon av tidligere lovgivning på området, og går i korte trekk ut på at enkelte transportformer er fritatt fra krav til fellesskapstillatelse for internasjonal godstransport på veg (artikkel 1). De transportformene som er fritatt etter direktivet fremgår av vedlegg I til direktivet. Fritakene gjelder for internasjonal transport, dvs. transport til, fra eller i transitt gjennom et medlemsland.

Artikkel 2 i direktivet sier det ikke er noen begrensninger i medlemslandenes rett til å fastsette avvikende vilkår for egne transportører på de strekningene direktivet gjelder for. Dette er ikke gjort i Norge i dag. Nasjonal transport er ikke regulert av direktivet overhodet.

Merknader

Direktivet er vedtatt med hjemmel i EF-traktaten artikkel 71 (1). Lovgivningen som erstattes av direktivet er gjennomført i norsk rett ved forskrift 26. mars 2003 nr. 402 om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje § 2 (forordning (EØF) nr. 881/92 artikkel 13 og vedlegg II). Ifølge EØS-avtalens vedlegg XIII kapittel II (IV) nr. 25 gjelder følgende tilpasninger:

"Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

a. Bestemmelsene i direktivet får anvendelse bare på transport for egen regning."

Tilsvarende tilpasninger vil bli tatt inn ved beslutning i EØS-komiteen om direktiv 2006/94/EF.

Gjennomføring av direktivet i tråd med dagens rettstilstand krever kun en henvisning til EØS-komiteens beslutning ved gjennomføring i norsk regelverk, siden det materielle innholdet allerede er en del av norsk rett.

Direktivet vil verken få økonomiske eller administrative konsekvenser for private eller offentlige myndigheter, fordi gjennomføringen ikke krever noen endring av rettstilstanden.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32006 R 1794 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1794/2006 av 6. desember 2006 om etablering av eit felles system for avgifter på flysikringstenester (vedlegg XIII kap VI SD)

Samandrag av innhaldet

Lufttrafikktenesta er den delen av flysikringstenesta som kontrollerer luftrommet og medverkar til ei sikker avvikling av flytrafikken. Lufttrafikktenesta kan delast i undervegstenesta, som styrer flytrafikken mellom lufthamnene, og tårntenesta som styrer trafikken på og rundt lufthamnene. I eropaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 550/2004 (jf. St.prp. nr. 87 (2005-2006) om innlemmelse i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsforordningar om et felles europeisk luftrom) er det fastsett eit prinsipp om at innan det felleseuropeiske luftrommet skal lufttrafikktenestene brukarfinansierast gjennom kostnadsrelaterte avgifter. Det skal vidare vere openheit rundt fastsettinga av avgiftene og moglegheit for konsultasjonar med organisasjonane til brukarane. Eit konkret avgiftsregelverk for lufttrafikktenestene skal ifølgje forordninga fastsetjast i ei eiga kommisjonsforordning. Forordninga legg også opp til at ei nasjonal tilsynsmyndigheit skal føre tilsyn med at avgiftsregelverket blir etterlevt. I tråd med forordning 550/2004 fastsette EU-kommisjonen kommisjonsforordning 1794/2006 av 6. desember 2006 om etablering av eit felles system for avgifter på flysikringstenester. I forordninga er det lagt til grunn at undervegstenestene skal finansierast gjennom ei eiga undervegsavgift, mens tårntenestene skal kunne finansierast gjennom ei eiga tårnavgift eller via andre inntekter, inkludert kryssubsidiar, så lenge finansieringsmåten ikkje kjem i strid med fellesskapsretten. Kommisjonsforordning 1794/2006 gir detaljerte reglar for korleis avgiftene skal bereknast.

Merknader

Forslaget til rettsakt er heimla i EF-traktaten artikkel 80 (2).

I Noreg driv det heileigde statlege aksjeselskapet Avinor 46 lufthamner. Med unntak av eit fåtal små ikkje-statlege lufthamner som driv sine egne tårntenester, er Avinor også eineleverandør av lufttrafikktenester til sivil og militær sektor.

Takstregulativet til Avinor blir fastsett av Samferdselsdepartementet gjennom ei årlig forskrift. I dag finst det ikkje noka eiga tårnavgift i takstregulativet. Tårntenestene blir i staden finansierte gjennom andre inntekter i Avinor innanfor ramma av ei omfattande krysssubsidiering frå bedriftsøkonomisk lønsamme til bedriftsøkonomisk ulønsamme lufthamner. Slik Samferdselsdepartementet ser det, er ikkje denne finansieringsmodellen i strid med fellesskapsretten, og EU-kommisjonen har skriftlig stadfesta at Noreg kan vidareføre denne finansieringsmodellen innanfor det felleseuropeiske luftrommet.

Regelverket for undervegsavgifta er i stor grad ei vidareføring av dagens regelverk for undervegsavgifta innan Eurocontrol der Noreg har vore medlem sidan 1994.

Forsvaret har i dag eit generelt avgiftsfritak i takstregulativet til Avinor. Det økonomiske forholdet mellom Forsvaret og Avinor er regulert gjennom egne avtaler. Etter Samferdselsdepartementets vurdering kan dagens avtaleverk mellom Forsvaret og Avinor i all hovudsak vidareførast. Det felles avgiftsregelverket fører likevel til at Forsvaret må byrje å betale undervegsavgift til Avinor for militære flygingar med sivile fly. Dette vil føre til auka kostnader for Forsvaret på rundt 0,5 mill. kr i året. Dessutan må takstregulativet til Avinor endrast på dette punktet.

Samferdselsdepartementet legg til grunn at Luftfartstilsynet skal få oppgåva med å føre tilsyn med at regelverket blir følgd. Dette vil føre til auka kostnader i tilsynet på rundt 1,0 mill. kr i året.

Merknader frå sakkyndige instansar

Forslaget til rettsakt var ikkje på formell høring, men Luftfartstilsynet og Avinor tok del i ein internasjonal konsultasjonsprosess organisert av Eurocontrol. I tillegg var det ein løpande koordineringsprosess mellom departementet og andre instansar. Luftfartstilsynet og Forsvaret har sete som observatørar på uformell basis i komiteen for det felleseuropeiske luftrommet. Avinor meiner at selskapet vil vere i stand til å gjennomføre bestemmingane i forordninga innan dei tidsfristane som er oppgitte.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32007 R 0334 og 32007 R 0335 Kommisjonsforordning (EF) nr. 334/2007 av 28. mars 2007 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet; og kommisjonsforordning (EF) nr. 335 av 28. mars 2007 om endring av forordning (EF) nr. 1702/2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (vedlegg XIII kap VI SD)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 334/2007 endrer rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 6 nr. 1 ved at miljøkravene i Chicagokonvensjonens vedlegg 16 bind I endring 8 og bind II endring 5 av 24. november 2005 (med unntak av tilleggene) erstatter 1999-utgaven av vedlegg 16.

Rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 og kommisjonsforordninger (EF) nr. 1702/2003 og 2042/2003 utgjør per i dag det EØS-rettslige flysikkerhetsregelverket. Det er en nær innbyrdes sammenheng mellom rettsaktene. I dette tilfellet utløser endringen i rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 behov for endringer i kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 335/2007 ivaretar disse endringsbehovene ved at artikkel 21A.204 bokstav b i vedlegget (Part 21) til kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 gjenspeiler de nye miljøkravene som er tatt inn i rådsforordning (EF) nr. 1592/2002.

Merknader

- Kommisjonsforordninger (EF) nr. 334/2007 og 335/2007 er fastsatt i medhold av Romtraktaten art. 80 (2), og i medhold av Forordning 1592/2002.
- Rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 er gjennomført i norsk rett ved forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv., samt forordning (EF) nr. 488/2005 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA-forskriften)
- Kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 er gjennomført i norsk rett ved forskrift nr. 461 24. mai 2005 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften)
- Både EASA-forskriften og sertifiseringsforskriften må endres som følge av kommisjonsforordninger (EF) nr. 334/2007 og 335/2007. Det antas at endringen ikke får administrative eller økonomiske konsekvenser, verken for private aktører eller offentlige myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet mener det er uproblematisk å innlemme kommisjonsforordninger (EF) nr. 334/2007 og 335/2007 i EØS-avtalen, og finner rettsaktene relevante og akseptable.

32007 R 0375 og 32007 R 0376 Kommisjonsforordning (EF) nr. 375/2007 30. mars 2007 om endring i forordning (EF) nr. 1702/2003 om fastsettelse av

gjennomføringsregler for luftdyktighetsertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner; og kommisjonsforordning (EF) nr. 376/2007 om endring i forordning (EF) nr. 2042/2003) av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlegg XIII kap VI SD)

Sammen drag av innhold

Slik kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 opprinnelig lød skulle luftfytighetsbevis eller særskilt flygetillatelse (permit to fly) til luftfartøy som omfattes av det EØS-rettslige flysikkerhetsregelverket vært utstedt i tråd med reglene i kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 innen 28. mars 2007. Dette forutsatte at Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA) innen samme frist hadde typegodkjent den enkelte fartøytypen. Det viste seg imidlertid at tiden som ble stilt til disposisjon for EASA, altså perioden 28. september 2003 (dato da nevnte forordning trådte i kraft) til 28. mars 2007 ble for kort. Konsekvensen av dette var at en risikerte at eiere/opertører av luftfartøy som ikke hadde fått nødvendig typegodkjenning og dermed også luftdyktighetsbevis i utgangspunktet skulle nektes å operere fartøyet. Dette ville være særlig urimelig for eiere/opertører hvis luftfartøy hadde fått luftdyktighetsbevis og registreringsbevis før 28. september 2003 idet disse på registreringstidspunktet ikke kunne forutse operasjonsnekt etter 28. mars 2007.

Formålet med kommisjonsforordning (EF) nr. 375/2006 er blant annet å sikre like konkurransevilkår for eier/operatør av luftfartøy hvis luftfytighets- og registreringsbevis ble utstedt før kommisjonsforordning 1702/2003 trådte i kraft (28. september 2003) og som EASA ikke har rukket å typegodkjenne som for eier/operatør av luftfartøy som EASA har rukket å typegodkjenne. Dette gjøres ved at EASA gis utvidet frist frem til 28. mars 2008 for å utstede typegodkjenning, med en viss mulighet for forlengelse med ytterligere 18 måneder, jf. kommisjonsforordning (EF) nr. 375/2006 artikkel 1 som angir ny artikkel 2 c i kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 375/2007 innebærer videre at vedlegget (Part 21) til kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 tilføyes et nytt kapittel (subpart) P i både del A (regler rettet mot de private) og del B (regler rettet mot de nasjonale luftfartsmyndighetene). Nytt kapittel P fastsetter detaljerte materielle og prosessuelle regler for utstedelse av særskilt flygetillatelse (permit to fly). Reglene er av teknisk karakter og etterlater lite rom for skjønn. Derfor er det vanskelig å gi en kort og presis fremstilling. Et sentralt moment er at det nå kun er registerstaten som skal utstede særskilt flygetillatelse (permit to fly). Tidligere måtte alle stater som luftfarten skulle finne sted i, gi slik tillatelse. Regelendringen innebærer i så måte en forenkling av systemet for eierne/opertørene og er i tråd med et uttalt formål med rådsforordning (EF) nr. 1592/2002.

Rådsforordning (EF) nr. 1592/2002, kommisjonsforordninger (EF) nr. 1702/2003 og 2042/2003 utgjør per i dag det EØS- rettslige flysikkerhetsregelverket. Det er en nær innbyrdes sammenheng mellom rettsaktene, særlig mellom 1702/2003 og 2042/2003. Endringer i en av disse rettsaktene medfører ofte behov for endringer i de øvrige. Endringene i kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 utløser i dette tilfelle at det må finne sted endringer i kommisjonsforordning (EF) nr. 2042/2003.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 376/2007 fastsetter endringer i kommisjonsforordning (EF) nr. 2042/2003. Endringene gjenspeiler at det er innført et nytt kapittel P i kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003.

Merknader

- Kommisjonsforordning 375/2007 er fastsatt i medhold av Romatraktaten art. 80(2), og i medhold av forordning 1592/2002. Tilsvarende gjelder Kommisjonsforordning 376/2007.
- Kommisjonsforordning 1702/2003 er gjennomført i norsk rett ved forskrift nr. 461 24. mai 2005 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften).
- Kommisjonsforordning 2042/2003 er gjennomført i norsk rett ved forskrift nr. 462 24. mai 2005 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyperprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).
- På bakgrunn av nevnte forhold må både sertifiserings- og vedlikeholdsforskriften endres. For Luftfartstilsynet innebærer endringen at det må utarbeides nye prosedyrer for utstedelse av særskilt flygetillatelse (permit to fly). Ut over dette antas ikke kommisjonsforordning 375/2007 og Kommisjonsforordning 376/2006 å få administrative eller økonomiske konsekvenser, verken for private aktører eller offentlige myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet mener det er uproblematisk å innlemme kommisjonsforordninger (EF) nr. 334/2007 og 335/2007 i EØS-avtalen, og finner rettsaktene relevante og akseptable.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Transport på innlands vannvei

32006 L 0087 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier og om opphevelse av rådsdirektiv 82/714/EØF (vedlegg XIII kap IV SD)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF av 12. desember 2006 fastsetter tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier. Direktiv 2006/87/EF erstatter og opphever rådsdirektiv 82/714/EØS om tekniske forskrifter på innlands vannveier som innførte harmoniserte betingelser for utstedelse av tekniske sertifikat for fartøy som opererte på innlands vannveier i medlemsstatene, med unntak av transport på Rhinen. Direktiv 82/714 oppheves med virkning fra 30. desember 2008. Direktiv 2006/87/EF er rettet mot de medlemsstater som har innlands vannveier som nevnt i artikkel 1 nr. 1.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i Romatraktatens artikkel 71 etter samarbeidsprosedyren i traktatens artikkel 251.

Ingen EFTA-land har innlands vannveier som definert i EU.

ESA besluttet i 1996 å vedta Kommisjonens prosedyre på området innlands vannveier.

Prosedyren går i korthet ut på at medlemsland som ikke har innlands vannveier selv eller flåte til slik trafikk under hjemmehørende flagg, ikke trenger å implementere regelverket i nasjonal rett.

Løsningen fra ESA forutsetter en gjensidig forståelse av at situasjonen endrer seg i det øyeblikk noen etablerer seg i Norge under norsk flagg for å drive transport på innlands vannveier i Europa. En slik situasjon forutsetter at rettsaktene implementeres i norsk rett. Til tross for rettsaktene om innlands vannveier inngår i EØS-avtalen, trenger ikke Norge å implementere rettsaktene i norsk rett på bakgrunn av ovennevnte.

32006 L 0137 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/137/EF av 18. desember 2006 om endring av direktiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier (vedlegg XIII kap IV SD)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments og rådsdirektiv 2006/137/EF endrer direktiv 2006/87/EF om fastsettelse av tekniske forskrifter for fartøy på innlands vannveier. På bakgrunn av sakens hastekarakter har man brukt prosedyren i artikkel 5a, stk 6 jf. 1999/468/EF ved tilpasning av vedleggene til direktiv 2006/87/EF, til den tekniske utvikling og til endringer på området og ved vedtagelse av midlertidige forskrifter. Det gjøres endringer i direktiv 2006/87/EF artikkel 19, 20 og vedlegg II.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i Romatraktatens artikkel 71 etter samarbeidsprosedyren i traktatens artikkel 251.

Ingen EFTA-land har innlands vannveier som definert i EU.

ESA besluttet i 1996 å vedta Kommisjonens prosedyre på området innlands vannveier.

Proseduren går i korthet ut på at medlemsland som ikke har innlands vannveier selv eller flåte til slik trafikk under hjemmehørende flagg, ikke trenger å implementere regelverket i nasjonal rett.

Løsningen fra ESA forutsetter en gjensidig forståelse av at situasjonen endrer seg i det øyeblikk noen etablerer seg i Norge under norsk flagg for å drive transport på innlands vannveier i Europa. En slik situasjon forutsetter at rettsaktene implementeres i norsk rett.

Til tross for rettsaktene om innlands vannveier inngår i EØS-avtalen, trenger ikke Norge å implementere rettsaktene i norsk rett på bakgrunn av ovennevnte.